

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سیوی در معارف اسلام

نیاز ذاتی بشر به هدایت

متن سخنرانی‌های

استاد حسین انصاریان

تهران - مسجد حضرت امیر علیه السلام - فاطمیه - ۱۳۹۲ هش

www.erfan.ir

نیاز ذاتی بشر به هدایت

(سیری در معارف اسلامی)

- مؤلف: استاد حسین انصاریان.....
 - پیاده‌سازی سخنرانی‌ها: مرکز تایپ سبحان.....
 - ویرایش: قبری.....
 - صفحه‌آرا: ف.جانباز و ابوالفضل کریمی.....
 - ناظر فنی: سید ضیاء الدین پورمحمدیان.....
 - لیتوگرافی، چاپ و صحافی: دارالعرفان.....
- کلیه حقوق محفوظ و در انحصار ناشر است.

مرکز نشر دارالعرفان: قم - خیابان شهید فاطمی (دور شهر) - کوچه ۱۹ - پلاک ۲۷
تلفن تماس: ۰۳۶۵۲۲۰۴۲۷ - ۰۳۷۷۴۰۴۲۷ - همواره: ۰۹۱۹۶۵۲۲۰۲۴

فهرست مطالب

جلسه اول: هدایت بندگان تنها از جانب خداوند است.....	۹
آرامش دنیا و آخرت حاصل پذیرفتن هدایت خداوند.....	۱۱
بهشت در میان سختی هاست.....	۱۲
داستانی از صبر در برابر گناه و نتیجه آن.....	۱۳
وضع نا به سامان قیامت و آرامش هدایت شدگان.....	۱۶
انسان بدون هدایت خداوند محال است مُثمر ثَمَر واقع شود.....	۱۷
تمام اجزاء آفرینش نیازمند به هدایت هستند.....	۱۷
در برابر نعمات الهی شکرگزار باشیم.....	۱۸
روضه کفن و دفن حضرت زهرا <small>علیها السلام</small>	۱۹
جلسه دوم: انواع هدایت الهی و تفاوت آنها با هم.....	۲۱
معنای واقعی شکر خدا.....	۲۴
(الف) شکر حالی یا قلبی.....	۲۵
قلبی که در قیامت برای انسان کارساز است.....	۲۵
کیفیتِ عذابِ قلبِ کفور در قیامت.....	۲۶
پاداش قلب شاکر در قیامت کیفی است.....	۲۶
(ب) شکر عملی.....	۲۷
(ج) شکر زبانی.....	۲۹
ثمرات زندگی شاکرانه.....	۲۹
نمونه‌ای با ارزش از آثار هدایت خدا.....	۳۰

نیاز ذاتی بشر به هدایت

روضه حضرت زهراء	۳۳
جلسه سوم: وجود انسان سراسر فقر و نیاز است	۳۵
تمامی موجودات عالم خدا را تحمید و تسبیح می کنند	۳۸
انبیاء و ائمه علیهم السلام و اولیای خدا تسبیح تمامی موجودات را می شنوند	۳۸
راه باز است اما ما خود مانع راهیم	۴۰
ماجرای تشرف «محمد تقی مجلسی» خدمت امیر المؤمنین علیه السلام	۴۱
ما دائما در حال تولید حجاب هستیم	۴۲
حقیقت پل صراط	۴۲
شنیدن صدای بابا رکن الدین از قبر توسط شیخ بهایی	۴۳
راه جبران فقر مادی و معنوی	۴۴
درخواست‌های حضرت زهراء از خداوند	۴۵
روضه حضرت زهراء	۴۶
جلسه چهارم: چرا حضرت زهراء از خدا طلب هدایت کردند؟	۴۹
در پذیرش هدایت تشریعی خداوند هیچگونه اجباری نیست	۵۲
هدایت شده و گمراه، مساوی نیستند	۵۲
نمونه‌ای از انسانی که توسط دین خدا هدایت شد	۵۳
نمونه‌ای از انسانی که بویی از هدایت خدا نبرده	۵۵
مصطفاقی دیگر از انسان هدایت شده توسط دین خدا	۵۶
رعایت حقوق حیوانات جزء هدایت خداوند است	۵۶
طلب هدایت، ارزشمندترین طلب اولیای الهی	۵۹
روضه شام غریبان حضرت زهراء	۶۱
جلسه پنجم: خداوند دائماً به دنبال هدایت انسان بوده	۶۳
در زمان ما هدایت در تبعیت از قرآن است	۶۶
نمونه‌ای از هدایت بی نظیر خداوند	۶۶

فهرست مطالب

هدايت اول خداوند به زنبور.....	۶۸
اگر همه همت کنند مشکل مسکن قابل حل است.....	۶۹
هدايت دوم خداوند به زنبور.....	۷۰
وجود تنوع در خلقت نشان از وجود خالق حکیم است.....	۷۱
نمونه‌ای از گمراهی یک انسان و آثار آن.....	۷۲
روضه: حضور حضرت زینب <small>ع</small> کنار پیکر چاک برادر.....	۷۳
جلسه ششم: قلب دائمًا کانون دو نیروی معنوی است.....	۷۵
جهت دادن هدايت، به محبت انسان، نسبت به اشیاء.....	۷۸
جهت دادن هدايت، به محبت و نفرت انسان، نسبت به اشخاص.....	۷۹
محبتی که جهتدار نباشد موجب شقاوت انسان است.....	۷۹
نبود محبت جهتدار به فرزند منجر به عاقبت شوم زیر شد.....	۸۰
علت لعن دشمنان امیر المؤمنین <small>ع</small> توسط شیعیان.....	۸۱
نمونه‌ای از عاقبت محبتی که جهت الهی ندارد.....	۸۲
نتیجه محبت افراطی به پنج شخص و سه شیء.....	۸۳
جلسه هفتم: انسان ذاتاً نیازمند به هدایت الهی است.....	۸۵
قابلیات مدعی زندگی سالم بدون هدايت خدا.....	۸۷
قيامت روز جدایی خوبان عالم از بدان.....	۸۸
بدکاری بی‌دینان جامعه دینی را به کل جامعه نسبت ندهیم.....	۸۸
دین داران در اوج فساد هم پاک می‌مانند.....	۸۹
هدايت الهی حتی شامل بی‌دینان هم می‌شود.....	۹۱
تشخيص بیماری توسط پزشک هدايت الهی است.....	۹۳
سلامت قلب، نفس و عمل نتيجه هدايت خدا.....	۹۳
ورود به بهشت، نتيجه اصلی هدايت الله.....	۹۴
هدايت خدا در همه زمان‌ها ضروری است.....	۹۴
قوی‌ترین توسل، توسل به قمر بنی هاشم <small>ع</small> است.....	۹۵

جلسه اول

هدایت بندگان تنهای از جانب

خداوند است

حضرت صدیقه ع دوازده درخواست از پروردگار مهربان عالم داشتند «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى»^۱ یک درخواستشان راهنمایی و هدایت و دلالت بود چرا که ارائه هدایت فقط وقف حریم حضرت حق است. تمام انبیا و ائمه طاهرین ع و اولیاء خدا مُبلغ آن هدایت هستند رساننده آن هدایت هستند معلم آن هدایت هستند ولی طرح این حقیقت که مردم مدتی که در دنیا هستند چگونه زندگی کنند این وقف حضرت اوست، انسان را او آفریده نقشه زندگی صحیح را هم او باید ارائه بدهد.

آرامش دنیا و آخرت حاصل پذیرفتن هدایت خداوند

البته مردم چنانکه قرآن می فرماید در انتخاب این راه مختارند، اگر این راه را، یعنی راه هدایت را انتخاب کنند یک زندگی پاکی در دنیا پیدا می کنند قیامت هم طبق وعده های حتمی قرآن اهل نجات هستند و یک ذره سر و کارشان به عذاب نخواهد افتاد حتی وقتی وارد قیامت می شوند حوادث آن روز جریانات آن روز و تماسای دوزخ در آنها اثر منفی نخواهد گذاشت، «لَا يَخُزُنُهُمُ الْقَزْعُ الْأَكْبَرُ»^۲ وقتی از قبر دَرِشان می آورند در کمال امنیت و

۱. بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۳۳۹، به نقل از البلد الامین، کفعمی، دعای حضرت زهرا ع در روز پنج شنبه.

۲. انبیاء: ۱۰۳.

بدون هیچ نگرانی و اضطراب وارد قیامت می‌شوند، می‌بینند جهنم را، می‌بینند یک عده‌ای جهنمی هستند، می‌بینند یک عده‌ای محکوم هستند، می‌بینند یک عده‌ای به سرshan می‌زنند، می‌بینند یک عده‌ای از ترس چشم‌هایشان پایین افتاده و نفس‌شان در نمی‌آید، اما تماشای این مناظر رنج به آنها نمی‌دهد ناراحتshan نمی‌کند وقتی پروردگار می‌فرماید «لا يَحْزُنُهُمُ» یعنی هیچ دغدغه‌ای ندارند یعنی حیران و سرگردان نیستند که خب در این صحراء کار ما به کجا خواهد کشید! برایشان روشن است برایشان معلوم است، آنقدر برایشان اطمینان هست که حساب ندارد و این اطمینان را شما از آیات سوره مبارکه رعد می‌توانید بدست بیاورید، وقتی وارد محشر می‌شوند، اوایل سوره رعد است **﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾**^۱ از همه طرف فرشتگان خدا بر آنان وارد می‌شوند به این کیفیت **﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فِيمَا عَبَرْتُمْ أَلَّا إِنَّ رَبَّكَ لَذُوقٌ لِّلْأَذَّارِ﴾**^۲ درود بر شما، امنیت بر شما، مصونیت بر شما، به خاطر اینکه در دنیا در هر زمانی که زندگی می‌کردید در مقابل هجوم فساد زمان، خودتان را نگه داشتید.

بهشت در میان سختی‌هاست

البته بعضی از جوانان عزیز می‌گویند خیلی سخت است خودمان را نگه داریم خدا هم می‌داند که سخت است چون ما ضعیف هستیم ناتوان هستیم پیغمبران هم می‌دانستند که صبر در مقابل گناهان خیلی سنگین‌تر از صبر در مقابل حوادث و صبر در کنار عبادات است. این را انبیا هم می‌دانستند به همین خاطر هم هست که پیغمبر ﷺ وقni صبر را درجه بندی می‌کنند می‌فرمایند صبر در برابر مصائب سیصد درجه پاداش دارد صبر در برابر عبادات ششصد درجه پاداش دارد در قیامت که ما درجه‌اش را هم نمی‌توانیم بفهمیم و صبر در مقابل معصیت نهصد درجه برای صابریش پاداش دارد و در قرآن می‌فرماید

۱. رعد: ۲۳.

۲. رعد: ۲۴.

جلسه اول / هدایت بندگان تنها از جانب خداوند است

﴿أُولَئِكَ يُؤْفَنَ أَجْرَهُمْ تَبَّانِيْبَارُوا﴾^۱ ما به تمام صبر کنندگان دو بار پاداش می‌دهیم یعنی دو برابر پاداش می‌دهیم و در جای دیگر دارد «إِنَّمَا يُؤْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ»^۲ اصلاً پاداشی که به اینها می‌دهیم محاسبه نمی‌شود کرد که چقدر است چه اندازه است و گاهی جوان‌ها که می‌گویند صبر در مقابل گناه و این همه فساد خیلی سخت است من می‌گوییم درست می‌گویید اما این نکته را هم باید عنایت کنید که هم از رسول خدا ﷺ روایت شده و هم از امیر المؤمنین علیه السلام که «أَنَّ الْجَنَّةَ مَحْفُوفَةٌ بِالْمَكَارِ»^۳ بهشت لابه‌لای همین سختی‌هاست از جای دیگر نمی‌توانید بهشت گیر بیاورید از لابه‌لای این سختی‌ها، تحمل‌ها، مضيقه‌ها شما می‌توانید بهشت را گیر بیاورید بله سخت است ولی این سختی معدن بهشت است «وَ النَّارُ مَحْفُوفَةٌ بِالشَّهَوَاتِ» اما شما دوزخ را از لابه‌لای لذت‌ها می‌توانید در بیاورید از لابه‌لای لذت‌های آزاد.

داستانی از صبر در برابر گناه و نتیجه آن

من قم، سال چهل و چهار که طبله بودم در یک خانه پنجاه متري زندگی می‌کردم، چیزی نداشت دو تا اتاق روبروی هم‌دیگر داشت و در هر اتاقی هم یک لامپ داشت اجاره بود و من تصرفی نمی‌توانستم بکنم که اتاق را دو لامپه بکنم صاحب خانه گفته بود من با همین وضع به شما اجاره می‌دهم. نزدیک آن خانه یک مسجد بود معمولاً ما طبله‌ها می‌رفتیم نماز جماعت هم ظهر، هم شب، زمان ما خیلی از طبله‌ها صبح‌ها می‌آمدند نماز، در سرما و گرما در شلوغی، می‌آمدند این مسجدی که نزدیک خانه ما بود این مسجد را یک خانمی ساخته بود قمی هم نبود از تهران یک بار می‌آید زیارت و یک گشتنی در آن محلی که نزدیک حرم بود می‌زند به نظرش می‌رسد که اینجا یک مسجدی درست بکند ارشی به او رسیده بود و خوش فکر بود و قلبش هم گیرنده الهام بود، الهام شد

۱. قصص: ۵۴.
۲. زمر: ۱۰.
۳. بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج ۱، ص: ۱۴۲

به دلش که این ثروت را نگذار و بمیر، این را با خودت بردار بیاور آن طرف، الان هم این مسجد ظهر و غرب و عشا جا نیست، یک مسجد با روح و نورانی و با حال. من اولین باری که رفتم آنجا نماز یک بزرگمردی در آنجا امام جماعت بود که ظاهراً وقتی مسجد ساخته شد اولین امام جماعت ایشان بود قبرش هم در حرم است شخصیت والای بود که بعضی‌ها فکر می‌کردند بعد از آیت الله العظمی بروجردی او مرجع شود عمرش کفاف نداد. صد و بیست جلد هم کتاب علمی دارد یکی دو موردش چاپ شد پول نداشت چاپ کند ماند و نمی‌دانم چه شد. ایشان یک برنامه‌اش این بود با آن همه بزرگی و عظمتش سلام نماز عشاء را که می‌داد برمی‌گشت رو به مردم تا آخرین نفری که در مسجد بود هر کسی هر سوالی داشت هر درد دلی داشت هر حرفی داشت با اینکه سنتش بالا بود می‌گویند آدم‌های سن بالا کم حوصله‌اند ولی هیچ چیز مطلق نیست خیلی با حوصله می‌نشست و گوش می‌داد. نمی‌دانم چون پنجاه سال است از آن شب‌ها گذشته درست خاطرم نیست کسی ازش پرسید یا خودش برای راهنمایی به طلبه‌هایی که نمازش می‌آمدند گفت، ایشان فرمودند من در شهر خودمان طلبه بودم فقیر هم بودم در آن روزگار فقرم یک عبای ضخیم زمستانی گیرم آمد که یک خورده ما را گرم می‌کرد می‌گفت منطقه ما گاهی دو سه روز مردم از خانه بیرون نمی‌آمدند چون در را نمی‌توانستند باز کنند برف تا بیش از نصف در روی زمین نشسته بود گاهی سرما می‌رفت زیر بیست درجه من هم چند شب در همان شهر در سرمای بیست درجه منبر رفتم واقعاً سرمایش بیداد بود اما مردم خیلی آقایی می‌کردند می‌آمدند پای منبر راه هم نبود که من یک شب به آن مردم گفتم برای من یقین است که شما از مردم زمان پیغمبر ﷺ بهتر هستید چون قرآن از مردم زمان پیغمبر ﷺ گله می‌کند می‌گوید پیغمبر ﷺ من که اطاعت‌ش واجب است به شما می‌گوید بیایید برویم جنگ می‌گوید هوا خیلی گرم است می‌گوید بیایید برویم جنگ می‌گوید هوا خیلی سرد است نمی‌آمدند، اما شما در این شب‌های برفی یخیندان بیست درجه زیر صفر می‌آیید برای کسب معارف دین معلوم می‌شود آدم‌های مومنی هستید، مومن واقعی، منطقه کشاورزی است الان هم همینطور است و ده زیاد دارد، دویست سیصد پارچه آبادی

دارد، ایشان می‌فرمودند این آبادی نشینان آنهایی که پنج کیلومتر ده کیلومتر نهایتاً پانزده کیلومتر به اینجا راه داشتند پیاده، چون ماشین نبود برق هم نبود با مرکب حیوانی می‌آمدند خرید و برمی‌گشتند، گفت یک روز غروب هوا به کل تاریک شده بود مه غلیظی هم بود و برف سنگینی هم داشت می‌بارید ما هم در اتاقِ مدرسه‌مان یک چراغ موشی که دود می‌کرد روشن بود اتفاقی دیدم که در حجره ما را باز کردند یک خانم جوانی که سرما صورتش را گل انداخته بود دم در حجره من ایستاد گفت آقا من آمده بودم خرید، برف راه را بسته آشنا هم در این شهر ندارم، امشب من را راه بده صبح اگر راه باز شد می‌روم، من هم اصلاً فکر نکرده، دیدم که این خیلی دارد می‌لرزد بخواهد بیرون هم بماند نابود می‌شود گفتم بیا داخل من یک کرسی شکسته دارم با یک مقدار زغال گرم می‌شود برو زیر کرسی. خیلی خوشحال شد آن کیسهٔ خریدش را گذاشت کنار حجره من و رفت زیر کرسی حالا من طلبه مانده‌ام که بودن مرد با زن نامحرم در یک جا حرام است چه کار بکنم؟ بروم در حجره بغلی بگویند مگر خودت حجره نداری؟ اگر به او داستان را بگوییم شک می‌کنند به من، فکر می‌کنند من مثلاً چون ازدواج نکردم، آلوده دامنم، نمی‌توانستم بروم داخل حجره دوستانم هیچ کس هم بیرون نمی‌آمد اینقدر سرما شدید بود گفت آدم آن عبای ضخیم زمستانی را انداختم کولم گفتم خانم شما راحت باش من نان و ماست هم دارم در پستوی این حجره‌ام است خودم آدم در مسجد مدرسه که حصیر داخلش بود که حتی یک گلیم هم داخلش نبود از همان اول شب تا اذان صبح در این مسجد بی بخاری با سرما با باریدن برف لای این عبا هی قدم زدم و نشستم و خوابیدم اصلاً آرام نبودم تا اذان را گفتند نمازم را خواندم از پشت شیشه اتاقم را نگاه می‌کردم بالاخره دیدم آن خانم کیسه‌اش را برداشت و رفت. من خیلی خدا را شکر کردم که این سختی و مرارت امشب را تحمل کردم جوان بودم غریزه داشتم هیجان شهوت داشتم که نماندم آنجا حالا بر فرض هم کاری نمی‌کردم همین دیدن نامحرم خوش آمدن از قیافهٔ نامحرم خدایی نکرده لمس کردن دست نامحرم، گفت آن از حیاط مدرسه رفت از این طرف چشمۀ فیوضات الهیه به طرف قلب من سرازیر شد و من شدم متخصص دوازده رشته علم که در

تمامش مجتهد شدم و اینقدر خدا به من حوصله داده که صد و بیست جلد کتاب علمی در فرهنگِ اهل بیت^{علیهم السلام} نوشتم. اینها یک نکاتی است که در زندگی آدم گوهر است و سومایه است یعنی اگر کسی گوش بدهد عمل کند طبق تجربه تاریخ و داستان‌هایی که قرآن و ائمه^{علیهم السلام} بیان کردند موقفيتش قطعی است.

وضع نا به سامان قیامت و آرامش هدایت شدگان

بهشت از دل همین سختی‌ها درمی‌آید جهنم از لابه‌لای لذت‌های حرام، روز قیامت بیرون می‌زند، کسی که هدایت حق را انتخاب بکند یعنی قبول کند و دل تسليیم در مقابل هدایت حق داشته باشد دنیای او می‌شود حیات طبیه آخرت او می‌شود غرق در آرامش در حالیکه قرآن مجید می‌فرماید اکثر مردم دنیا روز قیامت وضعشان را که ببینی مثل پروانه‌های دیوانه این طرف و آن طرف می‌زنند و فرار می‌کنند ولی راه فرار برایشان نیست **﴿يَوْمَ يَكُونُ أَثَاثُ كَلْفَرَاسِ الْمُبْتُوثِ﴾**^۱ **﴿وَتَكُونُ أَلْجِبالُ كَالْعَهْنِ الْمَنْقُوشِ﴾**^۲ حبیب من لحظه برپا شدن قیامت هر چه کوه روی کره زمین است مثل پنهانی حلاجی شده می‌شود و گرد و غبارش به باد می‌رود، ترس ندارد؟! ما تهران زندگی می‌کنیم می‌شنویم بوشهر زلزله آمده به هم می‌خورد آرامشمان نکند امشب تهران حرکتی بکند و زمین، لرزشی پیدا بکند! اگر بباید چه کار بکنیم؟ چطوری پناهگاه انتخاب کنیم؟ هیچ خبری هم نیست با شنیدن آن خبر وضع آرامش روانی ما بهم می‌خورد شما ببینید حالا یک عده‌ای وارد بشوند با چشم ببینند زمین دچار لرزش شدید است کوهها مثل پنهانی دارد زده می‌شود مردم مثل موج دارند از ترس روی هم می‌ریزند آن وقت خدا می‌فرماید یک عده‌ای آرام با لبخند با خیال راحت بدون دغدغه ایستاده‌اند فقط برای اینکه زمان رسیدن فرمان خدا را ببینند، که پروردگار بگوید بندگان من **﴿أَذْخُلُوهَا إِسْلَامٌ آمِنٌ﴾**^۳ کسی هم که هدایت حق را قبول نکند خب

۱. قارعه: ۴.

۲. قارعه: ۵.

۳. حجر: ۴۶.

جلسه اول / هدایت بندگان تنها از جانب خداوند است

می‌بینید که در دنیا چه خبرشان است چه کارهایی که نمی‌کنند چه قتل‌هایی که انجام نمی‌دهند چه غارتگری‌هایی که نمی‌کنند چه ظلم‌ها و چه تجاوزاتی که نمی‌کنند چه حرام‌هایی که نمی‌خورند اینها نتیجه نپذیرفتن هدایت است.

انسان بدون هدایت خداوند محال است مُثمر ثَمَر واقع شود

زهرا مرضیه^{علیها السلام} از پروردگار هدایت می‌خواهد «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى» زهرا^{علیها السلام} یقین دارد که انسان بی هدایت محال است درخت پرثمر شود نمی‌شود محال است. و زهرا^{علیها السلام} می‌داند این انسان نیازمند به هدایت است چون هیچ چیز در زندگی اش جای هدایت را برای تبدیل کردنش به درخت پرثمر نمی‌گیرد.

اگر هدایت خدا را قبول نکنم می‌روم این فرهنگ را قبول می‌کنم، این فرهنگ من را معماری می‌کند، می‌روم آن فرهنگ را قبول می‌کنم که من را مهندسی می‌کند، کسی که فرهنگ خدا و هدایت خدا را قبول نکند هر راه و مکتب و دین دیگری را قبول کند فقط خودش را در معرض تخریب شخصیت و ارزش‌ها گذاشته.

تمام اجزاء آفرینش نیازمند به هدایت هستند

زهرا^{علیها السلام} می‌داند که نه تنها انسان، بلکه تمام اجزاء آفرینش نیازمند به هدایت هستند لذا در قرآن فرمود «الَّذِي أَغْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ مُهْدِيٌّ»^۱ «كُلَّ شَيْءٍ» را که آفریدم، این آیه خیلی دقیق است خدا فرموده بالفاصله، یعنی نگذاشتی زمان داخلش بیافتد، همین که موجود را آفریدم و حیات به او دادم بالفاصله او را به هدایت وصلش کردم، دختر پیغمبر^{علیه السلام} می‌داند که کل موجودات عالم به محض آفریده شدن به دنبال آفریده شدن زلفشان به زلف هدایت گره خورده والا به هیچ جا نمی‌رسیدند چیزی نمی‌شدند و می‌پوسیدند و می‌رفتند زهرا^{علیها السلام} می‌داند انسان و تمام موجودات عالم گدای هدایت هستند اگر این دست

۱. طه: ۵۰

گدایی را پر نکنند از هدایت، اهل دوزخ هستند آن وقت با چه حالی به پروردگار می‌گوید «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى» خدایا من از تو درخواست هدایت دارم آنی که هدایت را قبول می‌کند می‌شود محرم و هماهنگ با کل موجودات هستی چون آدم گمراه، بیگانه از همه عالم است، چون قرآن می‌گوید همه عالم در هدایت هستند، گمراه در این عالم غریبه و نامحرم است هماهنگ با کل موجودات نیست به عبارت قرآن آدم گمراه در دنیا و آخرت یاری که زمان گرفتاری نجاتش بدهد ندارد تنهاست، به خصوص وقت مرگ و بزرخ و قیامت، خداوند اگر نطفه را در رحم مادر هدایت نکند خب نطفه همانجا می‌ماند و می‌گندد و بعد هم می‌ریزد بیرون نطفه را هدایت می‌کند چگونه به دیواره رحم بچسبد و بعد همه علّق‌ها را هدایت می‌کند که چگونه دست در آغوش همدیگر بیاندازید که دوتایتان تبدیل به یک جنین شوید و چگونه جنین را هدایت می‌کند در رحم که بشود یک انسان کامل نه ماهه، چگونه هدایت می‌کند بدن مادر را که دردش بگیرد چگونه هدایت می‌کند که بچه وارد این دنیا شود، دانه نباتی را می‌کنند لای خاک، خدا هدایتش می‌کند که یواش یواش خودت را باز کن یک بخشست را به عنوان ریشه بده داخل زمین، که بتواند نیگهنه دارد یک بخشست را از زمین بده بیرون، بیرون هم که آمدی این مسیر را حرکت کن برگ بگیری خوش بگیری شکوفه بگیری میوه بگیری بندگان من بیایند بنشینند بخورند من را شکر کنند **﴿كُلُّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ أَشْكُرُوا إِلَهَ﴾**^۱ و یک عده‌ای که اهل هدایت نیستند هشتاد سال می‌خورند یک بار به پروردگار برنمی‌گردند بگویند دستت درد نکند حتی یک بار!

در برابر نعمات الهی شکرگذار باشیم

اولین باری که من این شعر را یاد گرفتم از یک مرد هشتاد ساله بود در امامزاده یحیی تهران من نمی‌شناختم تازه طلبه شده بودم هنوز لباس هم نپوشیده بودم یک شعری وحشی بافقی دارد می‌گوید که:

ز راه نسبت هر روح با روح دری از آشنایی هست مفتوح

گاهی آدم کنار یک غریبیه در یک اتوبوسی قطاری هواپیمایی در راه رفتی برمی‌خورد
حس می‌کند انگار ده سال است این را می‌شناسد آن هم حس می‌کند انگار ده سال است
این را می‌شناسد همین می‌شود نقطه رفاقت، حالا سن من با سن او پنجاه سال فرق
می‌کرد، یک روز با فردی در خیابان روبرو شدم، سلام کردم خیلی خوب جواب داد و
محبت کرد، نزدیک ظهر هم بود گرم هم بود گفت برویم خانه ما نهار آب دوغ خیار داریم
در این کاسه گلی‌ها گفتم چشم دیگر رفاقت ما بیست سال، یعنی تا آخر عمر او طول
کشید، خیلی چیزها هم از او یاد گرفتم، گریه کن برای ابی عبدالله علیه السلام مثل او کم دیده
بودم، تمام وجودش گریه می‌شد شعری را او برای من خواند خیلی هم باحال خواند از قول
خداست این شعر، هزار بار خدا دارد به مناسبت های مختلف به ما لبیک می‌گوید اما
بعضی‌ها نود سال می‌خورند یک بار نمی‌گویند دست درد نکند حتی یک بار؛
هزار بار بگفتم در جواب تو لبیک بدین امید که یک بار گوییم یا رب
هی گفتی مریضم را شفا بده، در دل خودت می‌گفتی ای کاش مریضم شفا می‌گرفت
جوابت را داده ام مبا خود می‌گفتی کاش امروز پول چکم آماده می‌شد آماده اش کردم،
ای کاش این کار انجام می‌گرفت انجام گرفت اینها همه جواب من به تو است
هزار بار بگفتم در جواب تو لبیک بدین امید که یک بار گوییم یا رب

روضه کفن و دفن حضرت زهرا علیها السلام

ما که هزار و پانصد سال است با حادثه امروز فاصله داریم با حادثه‌ای که امروز بعداز‌ظهر
اتفاق افتاده چقدر دلمان سوخته که مسجدها و حسینیه‌ها و خانه‌هایی که روضه بوده سیاه
پوش کردیم خودمان هم سیاه پوشیدیم این دو سه شبانه روز چقدر گریه کردیم دلمان
سوخته با اینکه حادثه را هم ندیدیم با اینکه آتش در خانه را ندیدیم با اینکه غلاف
شمشیر خوردن را ندیدیم با اینکه بین در و دیوار ماندن را ندیدیم با اینکه طناب انداختن
به بازوی امیرالمؤمنین علیه السلام را ندیدیم هیچ کدام اینها را ندیدیم اما به امیرالمؤمنین علیه السلام و

نیاز ذاتی بشر به هدایت

این دو تا پسر و این دو تا دختر چه گذشت که در متن حادثه بودند مخصوصاً به زهراء^{علیها السلام}، تا امروز امیرالمؤمنین^{علیه السلام} و دو تا پسرهایش و دو تا دخترهایش دلشان خوش بود اما امشب، بدن را آورد در حیاط خانه به این دو تا فرزند هشت ساله و هفت ساله اش گفت شما آب بیاورید من بدن مادرتان را غسل می‌دهم. خودش با دست خودش کفن کرد دختر پیغمبر^{صلوات الله علیه و آله و سلم} را جنازه را گذاشت آمد کنار حیاط صدا زد بچه‌ها، عزیزانم این آخرین باری است که مادرتان را می‌بینید بیایید با او خدا حافظی کنید ما ندیدیم و داریم گریه می‌کنیم اما می‌دانید امیرالمؤمنین^{علیه السلام} امشب چه دید؟ دید حسن^{علیه السلام} آمد صورت روی صورت مادر گذاشت ابی عبدالله^{علیه السلام} صورت کف پای مادر گذاشت زینب و کلثوم^{علیه السلام} صورت بر سینه مادر گذاشتند منظره اینقدر دلخراش بود که امیرالمؤمنین^{علیه السلام} می‌فرماید صدای عالم بالا را شنیدم که علی^{علیه السلام} بچه‌ها را از بدن جدا کن، ملائکه گفتند بچه‌ها را بلند کن اما آنجایی که دختر سیزده ساله صورت روی گلوی بریده گذاشت شما فرشتگان چه کردید و چه دیدید؟

جلسہ دوم

أنواع هدایت الہی و تفاوت

آنہا با ہم

آثار هدایت الهی که ذاتاً همه موجودات عالم نیازمند به آن هستند از در و دیوار وجود پیداست که با چشم سر این آثار را می‌توان دید، البته از این هدایت حضرت حق در عالم هستی تعبیر به هدایت تکوینی و نسبت به موجودات زنده غیر انسان تعبیر به هدایت غریزی شده مفصل هم در کتاب‌ها آمده، از هدایت حضرت حق نسبت به انسان تعبیر به هدایت تشریعی شده، یعنی هدایت، به صورت یک دین جامع و کامل به انسان ارائه شده، فرقی که هدایت تکوینی و هدایت غریزی با هدایت تشریعی دارد این است که موجوداتی که در سیطره هدایت تکوینی یا هدایت غریزی هستند تخلفی نمی‌توانند از آن هدایت داشته باشند ولی انسان‌ها می‌توانند تخلف داشته باشند لذا در قرآن جامعه انسانی را به دو دسته شاکر و کفور تقسیم کرده **﴿إِنَّا هَدَيْنَاكُمْ بِالسَّبِيلِ﴾**^۱ ما راه را به انسان نمایاندیم و این راهی که نمایانده همین دین اوست که از زمان آدم ابوالبشر ارائه شده و در آیات سوره بقره از این هدایت صحبت شده **﴿قُلْنَا إِلَيْهِ طُوَافِيْنَهَا جَمِيعاً فَإِمَّا يَتَّبِعُنَّكُمْ فَمَنِّيْ هُدِيَ﴾**^۲ و کمال این هدایت با رسالت پیغمبر ﷺ اسلام تجلی کرد **﴿آتَيْتَمْ أَكْمَلَتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيْنَنَا﴾**^۳.

معنای واقعی شکر خدا

اما حضرت حق می‌فرماید من راه را ارائه کردم دین را ارائه کردم **﴿إِمَا شَاكَرَ أَوْ إِمَا كَفُورَ﴾**^۱ حرف «إِمَا» معنی فارسی‌اش «یا» است یا در کنار این هدایت من مردم شاکر هستند یا کفور هستند شاکر در اینجا با توجه به آیات شکر قرآن به این معنا نیست که یک گروهی به خاطر ارائه دین می‌گویند الهی شکر یک گروهی هم در کنار ارائه دین نمی‌گویند الهی شکر، معنایش این نیست، معنی شکر به شکل مفصل در نوشته‌های مرحوم «خواجه نصیرالدین طوسی»^۲ این عالم کم نظیر در شیعه و مرحوم «فیض کاشانی»^۳ باز در شیعه و در کتاب «احیاء علوم الدین» «امام محمد غزالی»^۴ از علمای اهل سنت ذکر و توضیح داده شده است، این سه بزرگ شکر را بر سه مقام تقسیم کردند:

.۱. انسان: ^۳

.۲. خواجه نصیرالدین طوسی (۵۹۷-۶۷۲ق) حکیم و متکلم شیعه قرن هفتم هجری است. خواجه نصیر نویسنده کتاب‌ها و رساله‌های بسیاری در علوم اخلاق، منطق، فلسفه، کلام، ریاضیات و نجوم است. اخلاق ناصری، اوصاف الاشراف، اساس الاقتباس، شرح الاشارات، تحرید الاعتقاد، جامع الحساب و کتاب مشهور زیج ایلخانی و تذکرة فی علم الہیة در علم نجوم، از آثار مهم و مشهور او هستند، او همچنین رصدخانه مراغه و در کنار آن کتابخانه مراغه را با بیش از ۴۰۰ هزار جلد کتاب بنا نهاد، نصیرالدین طوسی احیاگر فلسفه و مبتکر روش فلسفی در کلام شیعه دانسته شده است.

.۳. ملا محمد بن مرتضی بن محمود کاشانی (۱۰۹۱-۱۰۶۷ق) معروف به ملا محسن و ملقب به فیض کاشانی، حکیم، محدث، مفسر قرآن و فقیه شیعه در قرن یازدهم قمری است. او نزد عالمانی همچون ملاصدرا، شیخ بهایی، میرفدرسکی و میرداماد شاگردی کرد. فیض در موضوعات مختلف آثار بسیاری نگاشت که تفسیر صافی، الوافی، مفاتیح الشرایع، المحة البیضاء و الكلمات المکنونه به ترتیب در تفسیر، حدیث، فقه، اخلاق و عرفان مهم‌ترین آثار او به شمار می‌آیند.

.۴. امام محمد غزالی، فرزند محمد، فیلسوف، متکلم و فقیه ایرانی و یکی از بزرگ‌ترین مردان تصوف سده پنجم هجری است. نام کامل اوی، ابی حامد محمد بن محمد الغزالی الشافعی، ملقب به حجت الاسلام زین‌الدین الطوسی است. نظریات غزالی در فلسفه بیشتر جنبه انتقادی دارد. او در آثار فلسفی خود ضمن ارائه گزارش ساده از آرای فیلسوفان، با باریک‌بینی و موشکافی به نقد آن‌ها می‌پردازد.

الف) شکر حالی یا قلبی

شکر حالی مربوط به قلب است اگر کسی برود درس بخواند کاملاً در درس پخته شود و به خاطر پختگی در درس، حق را در همه شئونش، که شامل خدا، قیامت، وحی، نبوت انبیاء و امامت امامان است را باور بکند در این صورت قلب او شکر بجا آورده، این قلب می‌شود قلب شاکر، و اگر نتوانست برود تحصیل کند، و کنار جلسات علمی و کنار عالمان ربانی قرار گرفت، و در حد خودش هفته‌ای یک بار، ماهی یک بار معارف الهیه را شنید و قبول کرد و باور کرد، تفسیرش را هم همه علما گفتند لازم نیست که من قیامت را باور کنم و از همه شئونش از قبیل برپا شدنش و ریزه‌کاری‌هایش و دادگاه‌هایش و محکماتش و محکومیت‌هایش آگاه شوم نخیر، نیازی نیست، همین مقدار که از طریق شنیدن دلائل، براهین و معارف الهیه یقین بیدا کردم که قیامت قطعی است و این دانستن و باور، ترمذی برای من شود که هر وقت بخواهم قدم در گناه بگذارم این توجه قلب من به قیامت من را نگه دارد و نگذارد آلوهه شوم این هم، شکر قلب است ولی اگر کسی دنبال تحصیل این باور نرفت قلبش می‌شود قلب کفور قلب ناسپاس.

قلبی که در قیامت برای انسان کارساز است

حالا آیات قرآن را ببینیم، قیامت خداوند به کدام قلب ارزش می‌دهد **﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَابْنُونَ﴾**^۱ **﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾**^۲ این قلب سليم همین قلب شاکر است یعنی قلبی است که پیوند باوری و یقینی و ایمانی با پروردگار، قیامت، فرشتگان، قرآن، انبیا و ائمه علیهم السلام دارد.

ابوحامد از استقلال فکری فوق العاده برخوردار بود و ضد فلسفه‌های ارسطوی و افلاطونی و نمایندگان مسلمان (مثل فارابی و ابن سینا) به مبارزه واقعی برخاست.

۱. شعراء: ۸۸

۲. شعراء: ۸۹

کیفیتِ عذابِ قلبِ کفور در قیامت

در قیامت چه معامله‌ای با قلب کفور می‌شود؟ **﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوْقَدَةُ﴾**^۱ آتشِ دوزخ برافروخته شده‌ای که **﴿الَّتِي تَطْلِعُ عَلَى الْأَقْيَادِ﴾**^۲ پنجه آن آتش تمام قلب کفور را خواهد گرفت و آن قلب از پنجه عذاب خدا راه آزادی و نجات نخواهد داشت این حرف خدا در قرآن است خیلی روشن است که در مرتبه شکر قلبی، شکر قلب به ایمان قلب به واقعیات است و قلب غیر مومن، کفور است، دل کفور، یعنی قلبی که نرفته خدا را باور کند قیامت را باور کند انبیاء را باور کند خیلی عجیب است که قرآن می‌گوید این قلب جداگانه عذاب دارد، فقط بدن عذاب ندارد بلکه قلب هم عذاب مختص به خود را دارد **﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوْقَدَةُ﴾**^۳ آتش برافروخته شده ایست که **﴿الَّتِي تَطْلِعُ عَلَى الْأَقْيَادِ﴾**^۴ تا آن عمق قلب را می‌سوزاند و این آتش هم لازم نیست بیاید سینه را باز کنند و قلب را بگیرند و آتش بزنند نه، آتش حالت نفوذی دارد و حالا کیفیت نفوذش چیست ما نمی‌دانیم ولی این عذابِ قلب اهل دوزخ، از عذاب اعضاء و جوارح خیلی بیشتر است، چون مرتبه قلب از مرتبه‌های اعضاء و جوارح بالاتر است.

پاداش قلب شاکر در قیامت کیفی است

قلب شاکر در قیامت قابل قبول حق است و برایش پاداش دارد پاداش آن هم بیش از پاداش اعضاء و جوارح است که حالا من وارد آن بحث نمی‌شوم. پاداش قلب که در قرآن و روایات مطرح است و همچنین شخصیت‌هایی مثل «صدر المتألهین» پدر زن «فیض کاشانی» و خود «فیض کاشانی» و بزرگانی مانند « حاج ملا هادی سبزواری» بسیار دقیق

۱. همزه: ۶

۲. همزه: ۷

۳. همزه: ۶

۴. همزه: ۷

وارد این بحث شدند، که پاداش قلب به خاطر شاکر بودنش است چون اگر شکری برای قلب در کار نباشد پاداشی ندارد، پاداش قلب، گره خورده به اینکه قلب، قلب شاکر باشد، این پاداش خیلی پاداش عظیمی است و پاداش هم کیفی است نه کمی، و همه شما بزرگواران با این بحث‌ها آشنا هستید و فرق بین کمیت و کیفیت را می‌دانید یک گل، ساقه و شاخه‌های کوچک و گلبرگ‌ها و کاسبرگ‌هایش که همه مادی است این کمیت است ولی زیبایی آن کیفیتش محسوب می‌شود، ما کمیت را می‌توانیم حساب کنیم شاخه گل را بگذاریم در ترازو و بگوییم چند گرم است؟ این را می‌شود حساب کرد اما هیچ ترازویی در این عالم برای سنجش زیبایی گل وجود ندارد به هر کس می‌گوییم آقا چقدر این گل زیباست؟ می‌گوید خیلی زیباست، گفتم چقدر؟ می‌گوید قدر ندارد، قدرش را نمی‌شود تعیین کرد بسیار زیباست بسیار دل انگیز و فرح بخش است پس زیبایی کیفیت است. در باب کیفیت پاداش قلب با تکیه بر قرآن و روایات، اهل دل و اهل تحقیق معركة به پا کردن، پاداشش کمی نیست که حالا در بهشت یک دریچه برای سینه بهشتی‌ها درست بکنند و بگویند چون قلب شاکر بوده این دریچه را گاهی باز کن قلب را هم دهان به آن می‌دهیم تا شیره این میوه‌ها را بمکد نه اینطور نیست، نه سینه را باز می‌کنند نه قلب؛ دهان دارد، بلکه پاداش قلب کیفی است.

ب) شکر عملی

یک مرتبه دیگر شکر عملی است، حالا یکی دو تا مثل برایتان بزنم یک چشمی که روزها دنیال تحصیل است کتاب را می‌خواند و حفظ می‌کند و شب می‌آید مطالعه می‌کند و می‌نویسد و بعد از مدت‌ها سی جلد کتاب مفید می‌دهد به جامعه. گاهی هم این آدم نویسنده که با چشمش دارد کار می‌کند می‌آید این مناظر به وجود آمده حق را تماشا می‌کند شب است کویر است آسمان نقره باران است نگاه می‌کند لذت می‌برد و بعد از این نگاهش می‌گوید که چه کردی مولای من! پروردگار من! من الان دارم این آسمان زیبای تو را می‌بینم در حقیقت پشت این زیبایی جمال بینهایت تو را دارم می‌بینم یعنی با چشمش تا کنار پروردگار پرواز می‌کند پرواز روحی؛

در آن قربی که باشد قرب جانی خلل کی افکند بعد مکانی؟

من مکانم محدود است روی دوتا کف پا روی یک قطعه زمین ایستادم پروردگار عالم فوق تمام موجودات عالم است و دارای رفعت معنوی است نه رفعت مکانی، خدا در آسمان‌ها نیست که مردم بعضی‌هایشان به خیال اینکه وجود مقدس او بالای آسمان است برای دعا کردن سرشان را بلند کنند به طرف آسمان، در قرآن می‌فرماید **«وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَهٌ»**^۱ کل هستی در احاطه من است و احاطه قیومی من غیب و ظاهر کل هستی را پر کرده رفعت مقامی دارد پروردگار.

من روی همین زمین دارم آسمان آفریده شده او را تماشا می‌کنم و این آسمان را آئینه می‌بینم که جهان اراده و علم و حکمت و لطف و احسان و رحمت پروردگار در آن نمایان است. این دو نوع کار را با چشمم انجام می‌دهم یک کارم مطالعه است و نوشتن، یک کارم تماشای آفریده‌های پروردگار و دل به آفریدگار دادن، یک کار دیگر هم با چشمم این است که تا نامحرم می‌بینم چشمم را فرو می‌اندازم **«يَغْصُبُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ»**^۲ یعنی در این نگاه معطل نمی‌شود که به قول ما فارسی زبان‌ها چهره نامحرم را با چشمش زوم بکند یک پنج دقیقه همینطوری او را بپاید یعنی اهلی اراده، برای نگاه کردن به نامحرم و زوم کردن روی نامحرم نیست. یک کار دیگر چشم این است که آدم، با محبت، به همسرش، به بچه‌اش و به مردم نگاه می‌کند چشم عزّه نمی‌رود با چشم دریده نگاه نمی‌کند، با چشم از حدقه بیرون آمده نگاه نمی‌کند معنای این نوع نگاه‌ها را همه می‌فهمند وقتی انسان نگاه می‌کند طرف معنی نگاه آدم را درک می‌کند که این نگاه کردن نگاه تحقیر است نگاه مسخره است نگاه غصب و خشم است یا نگاه محبت است این هم یک کار دیگر چشم.

۱. زخرف: ۸۴

۲. نور: ۳۰

کل این کارهای خوب را که چشم انجام می‌دهد، دین می‌گوید این چشم شاکر است و این شکر، پاداش دارد **﴿لَئِنْ شَكَرْ قُلَّا زَيْدَنَكُو﴾**^۱ پاداش اضافه هم دارد. شکر باقی اعضاء و جوارح را هم شما از شکر چشم درک کنید که چگونه است، مثلاً شکم شاکر یعنی شکمی که دنبال مال حرام نیست این شکم واقعاً شاکر است. شما الان با شنیدن معارف الهیه، گوشتان دارد شکر خدا را بجا می‌آورد شنیدن علم، شنیدن معارف الهیه شکر گوش است.

ج) شکر زبانی

مرتبه ضعیف شکر، شکر زبان است، مرتبه شکر قلبی مرتبه خاص الخاص است مرتبه شکر عملی خاص است و مرتبه شکر زبانی عام است. شکر زبانی به این است که من در کنار هر نعمتی به زبان خدا را شکر بگوییم مثلاً مغرب و عشاء نماز خواندم این یک نعمت الهی است بگوییم «الحمدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»، به نامحرم نگاه نکردم این یک نعمت است بگوییم «الحمدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»، یک پول سنگین حرامی فراهم شد بدست بیاورم و بدست نیاوردم نرفتم دنبالش این نعمت است بگوییم «الحمدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

ثمرات زندگی شاکرانه

«إِمَاشَاكِرًا» معلوم شد یعنی چی «إِنَّا هَدَيْنَاهُ الْسَّبِيلَ إِمَاشَاكِرًا وَإِمَا كَفُورًا» یعنی دینداری قلبی و عملی و زبانی «إِمَا كَفُورًا» هم یعنی بی‌دینی دل و بی‌دینی اعضاء و جوارح و بی‌دینی زبان، چقدر هم زندگی در فضای شاکرانه به آدم خوش می‌گذرد یعنی یک آدمی که «فَبِئْهُ مُطْمَئِنٌ بِالْإِيمَانِ»^۲ این دغدغه‌ها، ترس‌ها، اضطراب‌ها، زیر و بالا شدن‌هایی که در دل دیگران است در دل مردم مومن نیست چرا؟ چون مردم مومن تمام جریانات عالم را از خدا می‌دانند تمام تکالیف و مسئولیت‌ها را هم عنایت خدا می‌دانند بلاها و مصائب را هم

۱. ابراهیم: ۷.

۲. نحل: ۱۰۶.

اضافه کاری برای حقوق بیشتر می‌دانند یعنی اگر یک مومنی بچه‌اش از دنیا رفت طبق آیات قرآن این مصیبت را برای دلش برای چند روزی که زنده است یک اضافه کاری در آزمایش و تکلیف می‌داند، و می‌داند که به خاطر این اضافه کاری، پاداش بسیار بیشتری به او می‌دهند **﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَا إِلَيْهِ رَاجِحُونَ﴾**^۱ **﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾**^۲

هم صلووات خدا را دارند در این اضافه کاری هم رحمت ویژه خدا را دارند و هم «مُهْتَدُونَ» هستند نمی‌گوید مهدیون که به معنای هدایت شدگان است، می‌فرماید «مُهْتَدُونَ» که از ریشه «إِهْتَدَاء» است، این «مُهْتَدُونَ» یعنی چی؟ یعنی اینها راه بهشت را پیدا کردند، اینها این جاده را از دست ندادند آن را گم نکردند در بین این همه جاده‌های بیراهه که در جهان هست راه بهشت را گم نکردند «مُهْتَدُونَ» یعنی آنی که مقصد را پیدا کرده با همین دلیستگی به خدا و فهم جریانات هستی و تکالیف و مصائب، آن وقت این انسانی که در دایره «إِمَّا شَاكِرًا» قرآن است یعنی هم قلبش دین دارد هم اعضاء و جوارحش و هم زبانش، کارهایش با بی‌دین‌ها خیلی فرق می‌کند آثار دینداری را آدم با چشمش می‌تواند ببیند آثار بی‌دینی را هم می‌تواند ببیند آثار هدایت حق را در کل آفرینش و کل خلقت می‌تواند ببیند.

نمونه‌ای با ارزش از آثار هدایت خدا

یک قطعه با ارزشی برایتان به عنوان یکی از آثار دینداری و هدایت خدا برایتان نقل کنم همسر زینب کبری عليه السلام ابن جعفر بن ابیطالب است جعفر برادرزاده امیرالمؤمنین عليه السلام است فرزند شهید است و جعفر قبل از شهادت قمر بنی هاشم عليه السلام به همین شکل شهادت قمر بنی هاشم عليه السلام شهید شد یعنی در جنگ دو دستش را قطع کردند و وقتی که به اصطلاح از دو دست انداختنش حملات سختی به او کردند و از پا درش آوردند. جعفر برای

جلسه دوم / انواع هدایت الهی و تفاوت آنها با هم

پرسش عبدالله به خواستگاری زینب کبری علیہ السلام آمد امیرالمؤمنین علیہ السلام این ازدواج را هم خیلی آسان گرفتند، البته بر خلاف خیلی پدرها به جعفر فرمودند من به این ازدواج رضایت دارم اما باید خود دختر هم نظر بدهد اگر دختر گفت من به این ازدواج راضی نیستم باید بروی از یکی دیگر دختر بگیری یعنی به دختر احترام گذاشت البته ممکن است دختر در انتخاب اشتباه بکند شما راهنماییش کنید با او با محبت حرف بزنید بابا من سرد و گرم روزگار را چشیدم من کمی تحقیق کردم این پسر این خانواده‌اش به درد تو نمی‌خورند ولی انتخاب را بدھید به خودش و بعد هم اگر انتخاب را اشتباه کرد او را از اشتباه در بیاورید.

امیرالمؤمنین علیہ السلام به زینب کبری علیہ السلام فرمودند زینب کبری علیہ السلام هم سوال کردند شما این جوان را در همه امور می‌پسندید؟ فرمودند بله گفت اگر شما می‌پسندید من قبول دارم، عبدالله ازدواج کرد عبدالله بسیار آدم فهمیده‌ای بود و زرنگ و در تجارت و داد و ستد کارش خیلی بالا گرفت ثروتمند شد ولی ثروتمند با سخاوت چون عبدالله یک انسان قرآنی بود کنار امیرالمؤمنین علیہ السلام بود می‌دانست ثروتمند بخیل قطعاً اهل دوزخ است چون ثروتمند بخیل در مساله ثروت وصل به هدایت خدا نیست در هدایت خدا سخاوت مطرح است بخل مطرود است. به زینب کبری علیہ السلام فرمود من یک سفر ضروری برایم پیش آمده می‌روم و برمی‌گردم زینب کبری علیہ السلام هم فرمود برو.

حرکت کرد در مسیر رسید به یک ده این ده تقریباً در دل یک تعداد نخلستان آباد و سبزی کاری شده بود عبدالله خسته شده بود گفت چه خوب است دو سه ساعت بروم در این باغ در این هوا و زیر این درخت‌هایش استراحت کنم و بعد هم سفرم را ادامه بدهم حالا باید از صاحب باغ اجازه گرفت یک کسی در آن باغ بود عبدالله به او گفت شما صاحب این باغ هستید؟ گفت نه من غلام صاحب این باغ هستم من را خریده چون به باغبانی وارد هستم کل این باغ را دست من سپرده من کارهایش را انجام می‌دهم. گفت من می‌توانم یکی دو ساعت اینجا استراحت بکنم؟ گفت به من نگفته کسی را راه نده می‌توانی تشریف بیاوری، عبدالله می‌گوید من آدم کنار یک درختی تکیه دادم و می‌خواستم استراحت بکنم که دیدم وقت غذا خوردن ظهر است حالا من که در بارم غذا

داشتم نمی‌خواستم با این غلام هم سفره بشوم ولی چون نزدیک بودم دیدم گرہ یک پارچه کهنه را باز کرد داخل پارچه فقط سه عدد نان بود، «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» می‌خواست شروع کند یک سگ از راه رسید غلام یک نان را تکه تکه کرد آرام گذاشت جلوی سگ، سگ هم معلوم بود خیلی گرسنه‌اش است چیزی گیرش نیامده، دهانش باز باز بود غلام حس کرد این با این یک نان سیر نشد یک نان دیگر را هم تکه کرد به آن داد باز حس کرد سیر نشد یک نان دیگر را هم تکه کرد به آن داد، سگ سیر شد و دمی تکان داد و رفت.

عبدالله به او گفت جیره غذایی تو در این باغ شبانه روز چقدر است؟ گفت همین سه عدد نان، یکز برای صبحم، یک برای ظهرم و یکی هم برای شبم است گفت تو که همه نان‌ها را دادی به این سگ خودت چی؟ گفت امروز را گرسنه می‌مانم گفت پس چرا حالا هر سه نان را دادی به این سگ؟ گفت ده ما سگ ندارد این سگ از بیرون آمده بود و معلوم هم بود خیلی گرسنه‌اش است و ما مسئولیم که حتی حقوق حیوانات را رعایت کنیم این بد بود که من بنشینم بخورم و یک گرسنه من را ببیند این را نه خدا می‌پسندد نه اهلش حالا حرف این غلام را شما با این کارهایی که الان فرانسه در سومالی می‌کند انگلیس و امریکا در افغانستان می‌کند کاری که عواملشان و با پول اینها امروز در عراق کردند که نزدیک دویست نفر را با انفجارهای مختلف قطعه کردند و کشتند ببینید.

با چشم آثار «إِمَا شَاكِرًا وَ إِمَا كُفُورًا» را می‌توانید ببینید، یک آدم شاکر دلش نمی‌آید سگ تماشا بکند چیزی به آن ندهد یک خورده هم آمده بالاتر هر چه حق بیست و چهار ساعت خودش بوده ایشار به آن سگ کرده و راحت هم می‌گوید من امروز را گرسنه می‌مانم. چه دل آرامی دارند مردم شاکر عبدالله گفت که صاحب این باغ کیست؟ گفت یک آقایی است گفت کجاست؟ گفت داخل ده است اسمش را بگو آدرسش را بده. عبدالله رفت پیش صاحب باغ گفت که نقد باغت چند؟ کل باغت را می‌خواهم، یک قیمتی عبدالله چانه نزد و در نهایت باغ را خرید گفت غیر باغت غلامت چند؟ یک قیمتی را گفت، عبدالله گفت: من فرزند جعفر ابن ابیطالب هستم برادرزاده علی ابن ابیطالب علیه السلام علاوه بر باغت

غلامت را ہم می خواہم گفت پولش را بده بردار، ہم پول باغ را داد ہم پول غلام را داد، سند باغ را نوشت به نام غلام و بعد آمد پیش این غلام و گفت من تو را خریدم و آزادت کردم این باغ را ہم خریدم ملک خودت کردم مرحمت عالی زیاد و رفت، این آثار «إما شاڪرًا» است در عبداللہ و در غلام و در فروشنده‌ای که در فروش سماجت نکرد.

روضه حضرت زہرا

بچہ هشت ساله هفت ساله شش ساله پنج ساله زمان اوج مادرخواهیشان نیست؟ چرا اگر چهار بچہ پنج سال تا هشت سال را از مادر محروم کنند گناهش چقدر است؟ ولی باعث شدنده که این امر انجام شود. آخر بدن یک خانم با ماندن بین در و دیوار با خوردن غلاف شمشیر با آن همه توهین با آن همه شماتت با مساله داغ پدرش پیغمبر ﷺ او را زنده نمی گذارد. به اسماء فرمود من خیلی خسته‌ام در اتاق استراحت می‌کنم حَسَنِيْنِ بِرَوْن بودند دخترها هم در اتاق بودند یک مرتبه چهارتایی با ہم آمدند وارد اتاق شوند اسماء گفت مادرتان در حال استراحت است گفتند ما باید مادرمان را ببینیم در را باز کردند اولین باری بود که این چهار تا بچه مادر را صدا می‌زدند اما دیگر مادر جواب نمی‌داد، اما مجتبی صورت روی صورت مادر ابی عبداللہ علیہ السلام صورت کف پای مادر دوتا دختر دو طرف بدن مادر سر گذاشتند جواب نمی‌داد تا رفتند مولا را خبر کردند آمد سر زهرا را به دامن گرفت اشک امیرالمؤمنین علیہ السلام روی صورت حضرت صدیقه علیہ السلام ریخت چشمش را باز کرد علی جان علیہ السلام من را شب غسل بده شب کفن کن شب به خاک بسپار.

جلسه سوم

وجود انسان سراسر فقر و نیاز است

وجود مبارک حضرت زهرا<ص> در دعایی دوازده مساله اعتقادی و اخلاقی و عملی را از پروردگار عالم درخواست کردند، به بندگان خدا توجه دادند که شما با همه وجودتان نیازمند به متبع فیض بینهایت هستید بنابراین دست حاجت در پیشگاه او بردارید. او خواهند را از خود محروم نکرده و نمی‌کند حضرت در این دعا به ما آموختند که در هیچ کاری و برنامه‌ای طبل استقلال نزنید اولاً نگویید «دارم» این دروغ است، تمام دارایی‌ها پیش غنی مطلق است ما ندار هستیم ﴿أَنْتُمُ الْفَقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾^۱ دو حقیقت روبروی هم قرار دارند یکی فقر محسن، یکی غناه محسن، یکی تهیdest محسن، یکی دارنده محسن، شما نه دارنده امور مادی هستید و نه دارنده امور معنوی، و نه بوجود آورنده‌اش هستید. تمام نعمت‌های مادی را او بوجود می‌آورد شما هم به همه نعمت‌های مادی نیازمند هستید همه حقایق معنوی سرچشم‌هایش اوست و شما هم تشنه‌اید، یعنی دعا غیر از این نیست، دعا همین حقایق را تعلیم می‌دهد. چون اگر انسان احساس غنا و استغنا بکند که یک احساس دروغ و باطلی است در کنار این احساس به کل رابطه‌اش با پروردگار قطع است برای اینکه در فضای این احساس می‌گوید «دارم»، «نمی‌خواهم»، «نیازی ندارم» در حالی که حقیقت این نیست حقیقت این است که ما نداریم، نه استقلال و استغناء در امور مادی داریم نه استقلال و استغناء در امور معنوی.

۱. فاطر: ۱۵

تمامی موجودات عالم خدا را تحمید و تسبیح می کنند

حتی در روایاتی در جلد دوم عربی اصول کافی، مرحوم کلینی با سند نقل می کند که حیوانات هم اهل دعا هستند و در بعضی از دعاها یشان رفع مشکلات و سختی ها را درخواست می کنند. با توجه به اینکه از آیات صریح قرآن کریم استفاده می شود کل موجودات زنده در حد ظرفیت خود خدا را می شناسند، خدا را تسبیح می گویند یعنی خدا را از هر عیب و نقصی تنزیه می کنند و اعلام می کنند که پروردگار ما عیب و نقصی ندارد وجود کامل است جامع است مستجمع جمیع صفات کمال است اگر شما سوره هایی که با «سَيَّحٌ» یا «يُسَبِّحُ» شروع شده در همین جزء بیست و هفتم به بعد را ملاحظه کنید و در اواسط و اوائل سوره ها هم دقت بفرمایید مساله تسبیح موجودات مطرح است حالا یک آیه اش را من برای نمونه می خوانم «**وَلِكِنْ لَا تَقْتَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ**»^۱ شما تسبیح آنها را نمی فهمید با گوشتان نمی شنوید و نیروی فهم و درک شما هم اینقدر نفوذ ندارد که تمام حجاب ها را بشکافد و به تسبیح موجودات راه پیدا کند. نه تنها موجودات زنده و همه موجودات تسبیح می گویند حمد هم می گویند بیشتر آیات قرآن «**يُسَبِّحُ وَ بِحَمْدِهِ**» دارد چرا؟ برای اینکه وجود مقدسی که منزه از هر نقص و عیب است شایسته حمد است شایسته این است که موجود زنده وقتی که منبع فیوضات خودش را بی عیب می بیند ستایش هم بکند.

انبیاء و ائمه و اولیای خدا تسبیح تمامی موجودات را می شنوند

حمد بر همه خوبی های اختیاری با شکر بر آن خوبی ها فرق می کند. یعنی یک موجود زنده که خدا را حمد می کند یعنی دارد تمام کارهای جمیل و زیبایی پروردگار را ستایش می کند و کل کارهای پروردگار جمیل و زیبایی کار غیر جمیل ندارد کار غیر زیبا ندارد و واقعاً این یک داستان شگفت آوری است که خداوند متعال فهم شناخت خودش را به تمام موجودات

جلسه سوم / وجود انسان سراسر فقر و نیاز است

عالم داده و فهم کارهای اختیاری زیبای خودش را به تمام موجودات عالم داده و به موجودات عالم کمال خودش را هم فهمانده لذا در اغلب آیات کلمه حمد با تسبیح آمده، **﴿إِنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾**^۱ کل موجودات هم تسبیح می‌گویند هم حمد و همه اینها حالی موجودات شده ولی ما راه به آنجا نداریم یعنی یک دنیابی است که جاده‌اش به روی ما باز نیست نه به روی همه‌ما، البته بعضی‌ها جاده‌شان به این عالم شگفت انگیز باز بود در قرآن مجید می‌فرماید کوه‌ها با داود ناله می‌کردند تسبیح داشتند حمد داشتند **﴿أَلْجِلَّ** **يُسَبِّحُونَ وَالظَّيرَ﴾**^۲ کوه‌ها و طیر با داود تسبیح و حمد می‌گفتند. اگر کسی با تهدیب نفس شان انبیاء را پیدا کند او هم در این عالم شگفت انگیز راه پیدا می‌کند ولی این شان را خداوند به غیر انبیاء و غیر ائمه طاهرین **عليهم السلام** نداده است که هم تسبیح کل موجودات را بشنوند، و هم تسبیح آنها را بفهمند، بقیه افراد باید آنقدر نفس خود را تهدیب کنند تا خداوند این شان را به آنها نیز عطا کند. وقتی موجودات این درک را دارند که پروردگارشان از هر عیب و نقصی پاک است این وجود پاک از هر عیب و نقص، معلوم می‌شود که جامع همه کمالات است و فعلش زیباست پس لایق ستایش است، نمونه این آیه را هم در قرآن زیاد می‌بینید **﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾**^۳ این «ما» مای موصول است دانشمندان ادیب عرب می‌گویند حرف «ما» هم شامل موجودات دارای عقل است مثل ملائکه و جن و انس و هم شامل کل موجوداتی است که مثل ما عقل ندارند، انسان و جن و ملائکه را می‌گویند ذوی العقول غیر آنها را می‌گویند غیر ذوی العقول یعنی از این عقلی که به ما عنایت کرده که عقل خاص است آنها بهره‌مند نیستند ولی از شعور بهره‌مند هستند کل ذوی العقول هستی و کل غیر ذوی العقول هستی در حال تسبیح پروردگار هستند **﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقَدُوسُ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾** این تسبیح موجودات است.

ما راه نداریم به آن عالم اما آنهای که زحمت کشیدند به حد زحمتشان و اخلاقشان و قدرت روحی شان به این عالم شگفت انگیز راه دارند ما نشانه‌هایی هم در غیر انبیاء سراغ داریم که همین نشانه‌ها در غیر انبیاء یقین ما را به آنها بیشتر می‌کند که به این عالم راه داشتند، مرحوم آیت الله العظمی «حاج آقا نور الدین عراقی» که البته برای مردم چهره شناخته شده‌ای نیست ولی در مراکز علمی شیعه از چهره‌های بسیار مهم علمی است که یک سفری هم از اراک رفته تا استانبول کتاب هم باهاش نبوده فقط یک قلم داشته و یک دوات کاغذ تهیه می‌کرده و تفسیر قرآن می‌نوشته، عمرش هم کفاف نداده تا تفسیر را کامل کند سه جلد تفسیر قرآن نوشته از حفظ و بدون داشتن کتاب به نام «القرآن و العقل»، من همان وقتی که این سه جلد چاپ شد در سی سال قبل، کتاب را خریدم اینقدر پر نکته و دقیق و قوی است که کمتر تفسیری این نکات ارزشمند را دارد یعنی چشمۀ علم بود، بی مدرک و بی کتاب مطلب نوشتن خیلی کار مشکلی است آن هم قرآن آن هم تفسیر آن هم چیزی آدم بنویسد که ایرادی داخلش نباشد و ایرادی به او نگیرند. یک روز صبح نشسته بودند آمدند خدمتشان گفتند که آقا آماده می‌شوید برویم برای تشییع جنازه؟ فرمودند کی مرده؟ گفتند فلاں عالم بزرگ شهر، فرمود نمرده گفتند آقا مرده همه دارند می‌گویند مرده همه آماده شدند برای تشییع ایشان فرمودند نمرده اگر مرده بود من صدای ناله فرشتگانی که بر عالمانی که می‌میرند ناله می‌کنند را می‌شنیدم ولی من اصلاً صدا از ملائکه نشنیدم رفتند دیدند که نه خیال کردند مرده بلکه بیهوش شده بوده.

راه باز است اما ما خود مانع راهیم

راه به این عالم هست ولی به روی درصد بالای مردم جهان بسته است چون خودشان هم نرفتند این راه را باز کنند و الا راه قابل باز کردن است مانع در راه نیست مانع در ماست. حافظ می‌فرماید: «تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز» تو سایه‌ات افتاده روی حقایق و تاریک است و حقایق را نمی‌بینی یک خرد برو کنار تا حقایق بدون سایه و تاریکی بشوند حداقل حقایق برای خودت معلوم شود، ولی تو با هوای نفست، با خواسته‌های نامعقوقلت، با شهوات حرامت، با حرام خوری، بین خودت و پروردگار و حقایق حجاب شدی

نمی‌بینی چی را می‌بینی؟ خودت را می‌بینی و زن و بچهات را مردم را آشپزخانه خانه و مغازه و کارخانه را و با همین کوری هم اگر بمیری کور مردی، یا دیگری می‌فرماید مادر بت‌ها بت نفس شماست اگر من دچار نفسانیات نبودم در حد خودم حقیقت بین بودم، ولی گاهی آدم پنجاه شصت سالش است هنوز آزاد نشده.

ماجرای تشریف «محمد تقی مجلسی» خدمت امیر المؤمنین علیه السلام

«شیخ بهائی» یک شعری دارد با خودش حرف می‌زند ایشان هم یک راه باریکه‌ای به این جهان‌های پشت پرده داشتند مخصوصاً در قضیهٔ مرگ خودشان که من این را از قول مرحوم «ملا محمد تقی مجلسی» پدر علامه مجلسی که این پدر باز بر این پسر امتیاز علمی و حالی داشته آدم فوق العاده‌ای بوده ملا محمد تقی در نجف فارغ التحصیل دوازده سیزده رشته علمی شده بود، گاهی هم که می‌رفت حرم امیرالمؤمنین علیه السلام یک درخواستش از حضرت علیه السلام این بود که علی جان علیه السلام من را در شهر خودت نگه دار من دلم نمی‌خواهد جایی بروم ولی وقتی که از دانش اسلامی و معارف الهیه پر می‌شود در سن شاید چهل سالگی وجود مبارک امیرالمؤمنین علیه السلام را خواب می‌بیند در مقدمهٔ روضه‌المتقینشان که هفده هجرده جلد است نوشتند من در آن مقدمه دیدم می‌گوید که امیرالمؤمنین علیه السلام را خواب دیدم به من فرمود محمد تقی یک روز هم راضی نیستم پیش من باشی دین در اصفهان به خطر افتاده - حالا خطرش را نمی‌خواهم بگوییم چی بوده درست هم بوده - دین در اصفهان به خطر افتاده بر تو واجب است بلند شوی بروی اصفهان ماندنت در اینجا شرعی نیست می‌خواهی بمانی اینجا چه کار؟ گفت خیلی گریه کردم اما امر شده بود به من ولی می‌بینید که ما چنین خواب‌هایی را نمی‌بینیم و چنین امرهایی هم به ما نمی‌شود حجاب نمی‌گذارد مانع نمی‌گذارد، آن وقت یک آدم به این مسیر راه پیدا می‌کند عجب شاد زندگی می‌کند! و در این مسیر است که با آیه «لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا»^۱ انسان از فرشتگان هم آرامتر زندگی می‌کند دیگر می‌فهمد حقیقت را.

۱. توبه: ۵۱

ما دائما در حال تولید حجاب هستیم

موانع هم خیلی زیاد است طوری است که نمی‌شود آنها را شمرد، من از منبر می‌آیم پایین یک آدم محترم می‌آید پیش من می‌گوید آقا من در ماه رب ایام ولادت امیر مومنان علیهم السلام پنج شب جلسه دارم می‌خواهم فلان گوینده را دعوت بکنم، فلان گوینده را هم من می‌شناسم می‌دانم آدم درس خوانده‌ای است، منبرش و بیانش خوب است و متن منبرش هم وصل به قرآن و روایت است می‌گوییم آقا مگر آدم قحطی بود که این شیخ بی سواد را می‌خواهی دعوت کنی؟ برو بگرد یک آدم حسابی دعوت کن این حجابی که برای من ایجاد می‌شود معلوم نیست تا کی در روح من می‌ماند و مانع از پیشرفت من و باز شدن چشم من می‌شود حالا کی من توفیق پیدا کنم یک توبه واقعی بکنم و یک عذری از خدا بخواهم که من غلط کرم شخصیت بندۀ تو را مورد هجوم قرار دادم.

حالا فکر کنید در جامعه صبح که مردم بیدار می‌شوند تا شب که می‌آیند داخل خانه چقدر حجاب برای خودشان می‌سازند حالا که شب‌ها هم که در خانه‌ها الحمد لله چند هزار کاناال ماهواره را می‌شود گرفت که هر کاناالی دویست جور حجاب ظلمانی ایجاد می‌کند دیگر کی آدم پرواز بکند؟ کی رشد کند؟ کجا تسبیح موجودات را بشنود و بفهمد؟ یک خانمی که جوان است و زیبا چهره با آرایش با موی باز با روی باز ساعت هشت صبح از خانه می‌رود بیرون پنج بعدازظهر برمی‌گردد و دو هزار چشم را به خودش جلب می‌کند و شهوت دو هزار بیننده را تحریک می‌کند این چطوری با این همه حجاب راه به دنیا الهی پیدا کند! چطوری؟

حقیقت پل صراط

ما از بچگی شنیدیم می‌گویند پل صراط اما در روایات از آن تعبیر به راه شده است راه کشیده شده بین صحراي محشر و بهشت که از دوزخ می‌گذرد که در کیفیت آن گفته شده از مو باریک‌تر و از شمشیر تیزتر است، من می‌خواهم به شما بگوییم طبق روایات همین الان این راه باریک تر از مو و تیزتر از شمشیر به صورت دین وجود دارد و همه در

حال عبور از این جاده هستیم چقدر من باید مواطن چشمم، گوشم، فکرم، قضاوتم، راهم، لقمهام، افکارم و اعمالم باشم که برایم حجاب ایجاد نکند و به تعبیری چقدر باید مراقب باشم که در این جاده تیز تر از شمشیر به من آسیبی نزند و من از این جاده باریکتر از مو به قعر جهنم سقوط نکنم؟ چه قدر باید مواطن خودم باشم؟

شنیدن صدای بابا رکن الدین از قبر توسط شیخ بهایی

مرحوم ملا محمد تقی مجلسی می فرماید یک روز بعد از ظهر ما به صورت گروهی ده نفره خدمت استادمان شیخ بهائی در قبرستان تخته فولاد رفتیم، مرحوم شیخ بهائی ظاهراً مشهد که می رفتند سر قبر «عبد المؤمن» می رفتد که حال آنجا معروف به گند سبز است یعنی جزو قبوری که در مشهد زیارت می کردند آنجا بوده اصفهان هم که می آمدند در زیارت اهل قبورشان بیشترین علاقه را به قبر بابا رکن الدین داشتند. من بابا رکن الدین را نمی شناسم همین مقدار می دانم که جزء زیارت کنندگان این قبر شیخ بهائی بوده این را علامه مجلسی می فرمایند که مامور امیرالمؤمنین ﷺ بوده باید اصفهان برای حفظ دین خدا و آمد و این کار را کرد. علامه محمد تقی مجلسی گفت همه کنار استادمان بودیم استاد انگار یکه خورد و تغییر حالی به او دست داد هیچ کس هم غیر از ما ده نفر آنجا نبود استاد برگشت به ما گفت که شما صدا را شنیدید؟ گفتیم نه استاد قبرستان سکوت محض است. گفت شما صدا نشنیدید؟ گفتیم نه! گفت من از قبر بابا رکن الدین این صدا را شنیدم که خطاب به من گفت شیخ خود را پیا و این صدایی که از بزرخ و عالم آن طرف از رکن الدین به گوش من خورد یقین به من داد که من وقتی در این دنیا تمام شده. علامه مجلسی می فرماید برگشتیم تا شش ماه شیخ رابطه اش با همه قطع بود فقط مشغول عبادت و تسبيح و ذكر و گريه بود بعد از شش ماه از دنیا رفت ايشان شیخ بهائی بود آدمی که حدودی به آن طرف راه پیدا کرده بود به باد صبا می گويد:

ای باد صبا، به پیام کسی چو به شهر خطاکاران برسی

بگذر ز محله مهجوران وز نفس و هوی ز خدا دوران

<p>کای نامه سیاه و خطا کردار به چه بسته دل، به که همنفسی وز باده لهو و لعب مستی یابی خود را، دانی چه کسی رهبر نشدت به طریق هدا زارم ز علایق جسمانی یک جرعه ز جام طهورم بخش این کهنه لحاف هیولانی</p>	<p>وانگاه بگو به بهائی زار یک دم به خود آی و به آین چه کسی شد عمر تو شصت و همان پستی گفتم که مگر چو به سی بررسی درسی، درسی ز کتاب خدا ای ساقی باده روحانی یک لمعه ز عالم نورم بخش کز سرفکنم به صد آسانی</p>
--	---

به خدا می‌گوید من زیر خروارها امور مادی و حجاب مثل آدمی که زیر لحاف است لحاف
هم افتاده رویش اینطوری گم شدم دریاور من را و نجاتم بد.

راه جبران فقر مادی و معنوی

دعای اولیاء به ما نشان می‌دهد، مایی که داریم دعا می‌کنیم یقین داریم فقر محضیم
مایی که داریم دعا می‌کنیم می‌دانیم نه امور مادی را مالکیم، و نه امور معنوی را، **﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَقْعَدًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا شُورًا﴾^۱ **﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي﴾^۲****

هیچ چیز ندارم این دعا موسی و هارون است این دعا پیغمبران است این دعا
رسول خداست عليه السلام، منی که دستم خالی است منی که فقیرم برای جبران فقر مادی و
معنوی خود چه کار کنم؟ خودت را وصل به منبع بینهایت کن، تمام حیوانات هم وصل
به این منبع بینهایت هستند امام باقر عليه السلام از حیوانات لانه دار صحرا نقل می‌کند که
می‌گویند خدای ما را به گناه آدمیان جریمه نکن و ما را بی باران و بی غذا نگذار ما که
گناهی نکردیم.

درخواست‌های حضرت زهرا^ع از خداوند

حالا دختر پیغمبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} دعا‌یی دارند که دوازده درخواست داخلش است؛ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ»^۱ خدایا من از تو درخواست هدایت دارم چون خودم توان و قدرت و علم و عقل هدایت کردن خودم را ندارم فقیرم. «وَالْتُّقَىٰ» خدایا روح تقوی می‌خواهم خودم نمی‌توانم برای خودم روح تقوی درست بکنم تو وقتی گل آدم را سرشتی برای زنده کردنش به ملائکه گفتی «فَتَخْتُفِيهِ مِنْ رُوحِي»^۲ تو در قرآن مجید گفتی روح به امر من نازل می‌شود «تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ»^۳ من هم روح تقوی می‌خواهم.

«وَالْعَفَافَ» خدایا من پاکدامنی می‌خواهم قابل توجه زنان و دختران این مملکت از درخواست زهرا^ع معلوم می‌شود مساله پاکدامنی و عفت و عصمت برای زن موضوعیت دارد چه در دنیا و چه در آخرت، بابا اینجا خودت را از نامحرم بپوشانی مهم است و الا بهشت زهرا نوک سر تا نوک پایت را بپیچند داخل کفن که هیچ کس تو را نبیند به چه درد می‌خورد آن حجاب و آن پوشش؟ حجاب زن زنده و دختر زنده دستور است آنجا که دیگر نمی‌توانی وقتی دفت کردن در بزرخ به خدا بگویی بفرما نگاه کن بین چقدر با حجابم! آنجا چه کسی می‌خواهد نگاهت بکند؟ آنجا که دیگر موجودات دارای شهوت جنسی نیستند حالا با حجاب دفت کنند برای اهل محشر چه تفاوتی می‌کند که تو با حجاب دفن شده ای؟

۱. بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۳۳۹، به نقل از البلد الامین، کفعمی، دعای حضرت زهرا سلام الله علیها در روز پنجم شنبه: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتُّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغَنَىٰ وَالْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُوَّتِكَ لِصَعْدَنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرَنَا وَفَاقِنَا وَمِنْ حَلْمِكَ وَعِلْمِكَ لِجَهْنَمَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنَا عَلَى شُكُرِكَ وَذِكْرِكَ وَطَاعَنِكَ وَعِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ». ۲. حجر: ۲۹. ۳. قدر: ۴.

«وَالْعَمَلُ بِمَا تُحِبُّ وَ تَرَضِي» خدایا به من توفیق عبادت و خدمتی بده که هم آن عبادت و خدمت را دوست داشته باشی و هم امضا بکنی که من هیچگاه عبادتی نکنم که تو آن را دوست نداشته باشی مثل عبادت منافقین عبادت و خدمتی نکنم که از آن راضی نباشی، مثل عبادت با ریا، خدمت با ریا.

«میرزا حبیب الله قالانی» به نظرم آخرین شاعر ایران در دوره قاجاریه بوده که اشعارش با اشعار عنصری و اسجدی و فرخی و منوچهری دامغانی پهلو به پهلو می‌زند بعد از او من، خیلی از دیوان‌های شعرای بعد از ناصر قاجار تا الان را دیدم به قدرت قصیده گویی او کسی در ایران قصیده نگفته باید بگوییم قصیده گویی استوار، محکم، قوی به او ختم شد. من دیوانش را اصلاً نمی‌پسندم چون از اول دیوان تا آخر دیوان تعریف شاه و وزیر و وکیل است مغز را فقط خرج زمینیان بی‌ارزش کرده خرج ملکوتیان نکرده در تمام این دیوان یک خط را می‌پسندم آن هم خط اول دیوان در قصیده اولش که به کل دیوانش می‌ارزد؛ دوشم ندا رسید ز درگاه کبریا کای بنده کبر بهتر ازین عجز با ریا

من عملی را می‌خواهم که تو دوست داشته باشی و تو پیسندي، چه خواسته‌های عجیبی دارد.
«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُوَّتِكَ لِصَعْفَنَا وَ مِنْ عَنَّاكَ لِفَقْرَنَا وَ مِنْ حِلْمِكَ وَ عِلْمِكَ لِجَهْلِنَا وَ أَعِنَّا عَلَى شُكْرِكَ وَ دِكْرِكَ وَ طَاعَتِكَ وَ عِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ»، این دوازده تا خواسته که ما به قول عطار نیشابوری «هنوز اندر خم یک کوچه‌ایم» یعنی امسال سال دوم است که من دارم جمله اول این دعا را یعنی «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى» را در اینجا توضیح می‌دهم.

روضه حضرت ذهرا

از امام مجتبی علیه السلام نقل می‌کنند سی سال ما نام مادرمان را برابر بابا به زبان جاری نمی‌کردیم یعنی تا بابا زنده بود تا شب بیست و یکم ماه رمضان اگر ما می‌خواستیم راجع به مادرمان با هم حرف بزنیم یک جایی جدا حرف می‌زدیم چون هر وقت بابا کلمه فاطمه علیها السلام را می‌شنید مثل همان روزهای اول درگذشت و شهادت مادرم زانو بغل می‌گرفت و ناله

جلسه سوم / وجود انسان سراسر فقر و نیاز است

می‌کرد سر قبر پیغمبر ﷺ بعد از دفن صدیقه کبریٰ عرض کرد غصه من تمام شدنی نیست قلبِ محزونِ من درمان ندارد شب‌ها گریه من پایان نمی‌پذیرد آنجا این حرف‌ها را می‌زد بر می‌گشت کنار قبر صدیقه کبریٰ دستش را روی قبر می‌گذاشت؛

نَفْسِي عَلَى زَفَرَاتِهَا مَحْبُوْسَةٌ يَا لَيْتَهَا حَرَجَتْ مَعَ الزَّفَرَاتِ
أَبْكِي مَحَافَةً أَنْ تَطُولَ حَيَاْتِي١ لَا خَيْرَ بَعْدَكَ فِي الْحَيَاةِ وَ إِنَّمَا

«نَفْسِي عَلَى زَفَرَاتِهَا مَحْبُوْسَةٌ» بلند شو بین زهراء علیہ السلام نفس در سینه من حبس شده یعنی چی؟ یعنی گرفتار خفغان شده‌ام راحت نمی‌توانم نفس بکشم «یا لَيْتَهَا حَرَجَتْ مَعَ الزَّفَرَاتِ» ای کاش کنار قبر تو جانم با نفسم هر دو با هم بیرون می‌آمد «لَا خَيْرَ بَعْدَكَ فِي الْحَيَاةِ وَ إِنَّمَا» دیگر مثل زهراء علیہ السلام در زندگی من پیدا نخواهد شد خیلی تعبیر جالبی است در زندگی علی علیه السلام بعد از زهراء علیہ السلام عبادت و خدمت به مردم که از مصادیق خیر هستند وجود داشت ولی در اینجا منظور از «لَا خَيْرَ» چیز دیگری است امیر المؤمنین علیه السلام وجود زهراء علیہ السلام را تعبیر به خیر می‌کند چیز‌های دیگر را خیر نمی‌بیند می‌خواهد بگوید که که با رفتن زهراء علیہ السلام از این زندگی، بساط خیر هم از عالم برچیده شد چرا که زهراء خود خیر بود «لَا خَيْرَ بَعْدَكَ فِي الْحَيَاةِ وَ إِنَّمَا» اگر من دارم کنار قبرت اشک می‌ریزم «أَبْكِي مَحَافَةً أَنْ تَطُولَ حَيَاْتِي» می‌ترسم بعد از تو زیاد زنده بمانم این داغ تو از دل من سرد نمی‌شود از بین نمی‌رود.

جلسہ چہارم

چرا حضرت زهرا علیها السلام از خدا

طلبِ هدایت کر دند؟

در دعاهای حضرت صدیقه کبریؑ از خداوند درخواست هدایت و راهنمایی شده حضرت صدیقهؑ خودشان از نظر هدایت در مرتبه رفیعی بودند پس چرا درخواست هدایت کردند؟ احتمال دارد می خواستند به ما تعلیم دهند که شما مانند همه موجودات نیازمند به هدایت حق هستید و باید از خداوند متعال این هدایت را بخواهید چرا که چیزی در این عالم خیر دنیا و آخرت شما را جز هدایت الهی تامین نمی کند. در سوره انعام خداوند می فرماید هدایت راه من است «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيرٌ وَلَا يَبِعُوا أَسْبُلَ فَقَرْقَبٍ بِكُوْنِ عَنْ سَبِيلِهِ»

زندگیتان را در جاده های دیگر نبرید یعنی به فرهنگ های دیگر که زمینی و ضد هدایت خداست تکیه نکنید شما را دچار اختلاف و تفرقه و نزاع و جنگ و خونریزی و فساد و ظلم می کند. شاید هم چون هدایت از مقوله تشکیک است و دارای مراتب بسیار زیادی است صدیقه کبریؑ برای خودشان درخواست آن مراتب نهایی هدایت را کردند که آن هدایتی که مرتبه نهایی است باید گفت هدایت خاص الخاص است کار همه قلبها و عقلها نیست که این هدایت را بگیرند یا گنجایشش را ندارند ولی وقتی هم این بزرگواران از این مرتبه نهایی هدایت بهره مند می شوند به تناسب طرفیت مردم نورش را به مردم هم می رسانند.

۱. انعام: ۱۵۳

در پذیرش هدایت تشریعی خداوند هیچگونه اجباری نیست

مساله هدایت یکی از گسترده‌ترین مسائل قرآن و روایات است، آیات مربوط به هدایت، در بیان حقایق، واقعاً آیات مهمی است که به این آیات باید توجه ویژه داشت البته این کار دلسوزان و اهل علم و مجالس مذهبی است که مردم را با این آیات آشنا کنند من دو سه نمونه‌اش را برایتان می‌خوانم. هدایت و راهنمایی دو بخش است یک راهنمایی هست که پروردگار بر تمام ظاهر و باطن عالم پرسش را گسترانده و حاکم کرده که در زمینه‌ی گیرندگی و به اجرا گذاشتنش موجودات از خودشان اختیاری ندارند آنها را به گونه‌ای خلق کرده که بالاجبار هدایت را می‌گیرند بالاجبار هم به کار می‌بندند که به آن هدایت تکوینی گویند اما یک نوع هدایت، هدایت تشریعی است به عبارت ساده‌تر هدایت دینی است که انبیا این هدایت را از جانب خدا به صورت دین کامل ابلاغ می‌کنند دلیل هم دارند بر اینکه این هدایت حق است، در این هدایت که ویژه انسان و جن است این دو گروه در پذیرش این هدایت آزادند. خداوند متعال نسبت به انسان و جن هدایت را ارائه می‌کند دین را ارائه می‌کند ولی نه قبول کننده دین را در اجرای هدایت و دین مجبور می‌کند و نه گمراه را در گمراهی و اجرای گمراهی‌ها اجبار می‌کند، فقط نسخه را می‌دهد، که راه و چاه این است «**لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ أَرْشَدُهُ مِنَ الْغَيْرِ**»^۱ یا می‌فرماید «**إِنَّا هَدَيْنَاهُ آلَّسَّبِيلَ**»^۲ این بر عهده خداست و این انسان است که باید در قبول هدایت، خوب عقلش را به کار بگیرد یعنی فکر کند ببیند این دینی که به او ارائه شده چیست اگر اندیشه کند و به اجرا بگذارد می‌فهمد که سعادتش در این حقیقت است.

هدایت شده و گمراه، مساوی نیستند

یک عده‌ای هم گمراهی را انتخاب می‌کنند آنی که هدایت را انتخاب می‌کند خب پایان کارش رضوان الله است آنی که گمراهی را انتخاب می‌کند پایان کارش شقاوت و دوزخ و

۱. بقره: ۲۵۶.

۲. انسان: ۳.

جلسه چهارم / چرا حضرت زهرا^ع از خدا طلب هدایت کردند؟

آتش همیشگی است و عجیب هم بین قبول کنندگان هدایت و اجرا کنندگان هدایت و گمراهان فرق است که پروردگار در قرآن گاهی به صورتی به این فرق اشاره می‌کند که این دو نفر یا این دو جمعیت یا این دو گروه در هیچ چیز با همدیگر یکسان نیستند و من هم یکسان حسابشان نمی‌کنم، **﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوْن﴾**^۱ آنی که هدایت را قبول کرده و دارد عمل می‌کند و آنی که از چهارچوب هدایت خودش را بیرون گذاشته گمراهی را انتخاب کرده آیا اینها یکی هستند؟ **﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوْن﴾** آیا ما این دنیايشان یکی نیست آخرتشان هم یکی نیست، **﴿أَنْتَجِعُلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾**^۲ آیا ما این انسان‌هایی که تسليم حق هستند با انسان‌هایی که گنهکار حرفا‌ای هستند یکی حساب می‌کنیم؟ اینها در هیچ چیز با هم مساوی نیستند.

نمونه‌ای از انسانی که توسط دین خدا هدایت شد

حالا یک نمونه قدیمش را من برایتان بگویم یک نمونه جدیدش را که این دو طایفه با هم مساوی نیستند، یک مردی است به نام «**حُذَيْفَةُ بْنُ يَمَانٍ**»^۳ این از رزمندگان صدر اسلام است که در میدان‌های جنگ حضور داشت، ایشان نقل می‌کند می‌گوید ما در یک جنگی درگیر شدیم به نام جنگ «**یرموک**»^۴ آتش جنگ شعله‌ور شد بین ما و بین بی‌دین‌ها و مجرمین و پلیدها، یک مقدار جنگ سخت شد اینطور که **حُذَيْفَةُ** تعریف

۱. سجده: ۱۸.

۲. قلم: ۳۵.

۳. **حُذَيْفَةُ بْنُ يَمَانٍ**، صحابی و صاحب سرّ پیامبر اکرم^ص و از نخستین اسلام‌آورندگان که در بسیاری از جنگ‌های صدر اسلام پیامبر^ص را همراهی کرد. وی از اصحاب و شیعیان خاص حضرت علی^ع بود. در برخی از روایات به عنوان یکی از ارکان چهارگانه صحابی امام علی^ع از او یاد شده است.

۴. **یرموک**، وادی‌ی است میان نهر اردن و بحر لوط واقع در شام، در آن جا نبردی در سال پانزدهم هجرت میان مسلمانان و رومیان به وقوع پیوست و به پیروزی مسلمانان انجامید. جنگ یرموک اصلی‌ترین جنگ منطقه شام و فتح الفتوح آن سرزمین محسوب می‌شود.

می‌کند جنگ به قول امروزی‌ها کشیده شد به جنگ چریکی یعنی دیگر همه رودرروی هم نبودند یک تعدادی از مسلمان‌ها به صورت گروه پنج شش نفره می‌رفتند و به دشمن شبیخون می‌زدند حالا یا همگی زنده بر می‌گشتند یا نصفشان بر می‌گشتند یا همه شهید می‌شدنند، یک وقت هم آنها به ما حمله می‌کردند گفت یک روزی پنج شش نفر از بین ما برای شرکت در این جنگ چریکی حرکت کردند که پسرعموی من هم بین این چند نفر بود اینها رفته‌اند ما منتظر شدیم برگردند، یعنی بروند ضربه را به دشمن بزنند و سالم برگردند آن روز اینها برآیندند. خب وقته که دیر شد و ما دیگر نامید از برگشت اینها شدیم به نظرمان آمد یا شهید شدند یا چنان مجروه شدند که نتوانستند با پای خودشان برگردند از آنجایی که وقتی خون از بدن انسان می‌رود کار هم می‌کند فعالیت جنگی هم می‌کند تشنگی شدیدی به او مسلط می‌شود من آب برداشم با خودم بردم وسط میدان خب دشمن رفته بود دیدم که پسرعموی من زخم‌های کاری خورده و افتاده و دارد ناله می‌کند. آدم بالای سرش گفتم پسرعمو جان آب می‌خواهی من آب آوردم اشاره کرد می‌خواهم دیگر صدایش درنمی‌آمد همین که من اسم آب را بردم و پرسیدم آب دارد به من می‌فهماند من هم خیلی تشنهم است آب می‌خواهم. پسرعمویم به من اشاره کرد گفت که برو این دومی را آب بده من را بگذار بعد من آدم بالای سر مجروه دیدم «هشام بن عاص»^۱ است از دوستانمان از افراد خوبیمان، گفتم دهانت را باز کن آب بریزم داخل دهانت که یک مجروح آن طرف‌تر داشت دست و پا می‌زد ناله می‌زد، هشام بن عاص به من گفت که سریع برو آن یکی را آب بده بعد بیا بالای سر من گفت من بدو بدو

۱. هشام بن عاص بن وائل بن هاشم قرشی سهمی، برادر عمرو بن عاص بود، از اولین اسلام آورندگان در مکه بود و در هجرت دوم، به حبسه مهاجرت کرد. هنگامی که خبر هجرت پیامبر ﷺ به مدینه را شنید، به مکه بازگشت تا به او بپیوندد، اما پدر و قبیله‌اش او را در مکه زندانی کردند و تا پس از نبرد خندق در مکه ماند، ولی پس از آن به مدینه رفت و در نبردهای دیگر حضور داشت. در جنگ اجناضین و به گفته‌ای در جنگ یرموق، به شهادت رسید.

جلسه چهارم / چرا حضرت زهرا^ع از خدا طلب هدایت کردند؟

آمد بالای سر سومی شهید شده بود سریع برگشتم بالای سر هشام ابن عاص شهید شده بود برگشتم بالای سر پسرعمویم شهید شده بود، اسم این کار را قرآن گذاشته «ایشار» یعنی انسان خودش به شدت به یک لباسی به یک غذایی به یک چیزی احتیاج دارد ولی یکی را مثل خودش محتاج می‌بیند نه محتاج‌تر، می‌دهد به او. **وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَا** **كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةً**^۱ دیگران را بر خود ترجیح می‌دهند گرچه خودشان به شدت نیازمند باشند. خب این از آثار هدایت الهی است این هدایت الهی است که می‌آید بخل را معالجه می‌کند حسد را معالجه می‌کند قلب را رقیق می‌کند قانون به انسان می‌دهد که اگر مثل خودت کسی را محتاج دیدی یا محتاج‌تر صبر کن مشکل او را حل کن خب این در هیچ فرهنگ زمینی وجود ندارد.

نمونه‌ای از انسانی که بویی از هدایت خدا نبرد

در روزنامه‌ای نوشته بود یک مأمور ترافیک هواپیمایی، به نام مرون در برج مراقبت بوده، حالا این دیدهبان‌های برج مراقبت به دلیلی در برج حضور نداشتند یا رفته بودند آب بخورند یا رفته بودند قهوه بخورند که سریع برگردند این هم تنها در برج نشسته بود دید یک بوئینگ هفتصد و بیست و هفت با نزدیک صد و پنجاه تا مسافر می‌خواهد بباید روی باند بنشینند ولی خلبان ارتفاع فرود را اشتباه کرده یعنی این هواپیما نباید به این صورت وارد باند بشود این می‌توانست یک لحظه با خلبان تماس بگیرد و به او بگوید تو در سنجر ارتفاع اشتباه کردی برو بالا دوباره دور بزن، برگرد من راهنماییت می‌کنم و می‌نشانم ولی سکوت کامل کرد و فقط تماشا کرد و بوئینگ خورد زمین و آتش گرفت و هر صد و پنجاه نفر زغال شدند به او گفتند تو که دیدی و فهمیدی این خلبان اشتباه دارد می‌کند چرا جلوی مرگ اینهمه مسافر را نگرفتی؟ گفت من دیدهبان برج مراقبت نبودم من مأمور ترافیک هواپی هستم به من چه ربطی دارد؟!

۱. حشر: ۹

شما ببینید یک انسان مومن و الهی یک انسان هدایت شده و تربیت شده خدا این کار را می‌کند که روی کانپه برج مراقبت لم بدهد ببیند الان صد و پنجاه مرد و زن و بچه و جوان و دختر و زن حامله و با هزاران آرزو که برای زندگیشان دارند و می‌خواهند الان پیاده شوند و الان کسانشان آمدند استقبال کنند که اینها همه کشته شوند و زغال شوند و بعد ببینند بگویند آقا چرا اعلام نکردی؟ بگوید من مامور ترافیکم من مامور نشاندن و بلند کردن هواپیما نیستم این یک نمونه انسانی است که از هدایت خدا بی‌بهره است.

مصداقی دیگر از انسان هدایت شده توسط دین خدا

علامه بحرالعلوم یک شب یکی از شاگردانش را که از علمای بزرگ نجف شده بود پیغام داد بیا خانه ما کارت دارم این عالم بزرگ هم بدو بدو رفت علامه بحر العلوم وزنه بسیار مهم علمی بوده خیلی وزنه مهمی بوده وقتی که این عالم وارد خانه علامه بحرالعلوم می‌شود می‌بیند که علامه بحرالعلوم در یک دانه از آن مجتمعه‌های قدیمی غذای طبخ شده‌ی بسیار عالی پر کرده به او گفت: که این را برمی‌داری می‌گذاری روی سرت می‌روی در خانه همسایه‌ات و به او می‌دهی. می‌گوید آقا مگر همسایه من گرسنه است؟ می‌فرماید من امروز عصر فهمیدم که وضع خوبی ندارد آیا تو واقعاً از همسایگانت خبر نداری؟! گفت خیر خبر ندارم، فرمود: به خاطر خبر نداشتنت چیزی بهت نمی‌گوییم اگر خبر داشتی و درد همسایه‌ات را مداوا نمی‌کردی و مشکلش را حل نمی‌کردی حکم کفتر را می‌دادم مومن باید بی‌خبر بماند؟! این هدایت است.

رعایت حقوق حیوانات جزء هدایت خداوند است

این روایت را من در نوجوانی شنیدم که پروردگار عالم در قیامت یک پیرزنی را می‌برد دوزخ به خاطر اینکه یک گربه‌ای در خانه‌اش بوده که از این گربه خوشش نمی‌آمده حالا

جلسه چهارم / چرا حضرت زهرا^ع از خدا طلب هدایت کردند؟

شاید گاهی این گربه یک تکه گوشتی می‌برده یا گلدانی را می‌شکسته بالاخره این گربه را به دام می‌اندازد و در زیرزمین خانه حبس می‌کند این گربه سه چهار شبانه روز بی‌آب و غذا هی ناله می‌کند تا می‌میرد این روایت در کتاب‌ها هست که به علت بی‌رحمی این پیروزن به این گربه و زجرکش کردن آن باید این پیروزن برود جهنم. انسانی که اهل خدا باشد سگ را هم محروم نمی‌کند حالا یک گربه در خانه‌ات است خوشت نمی‌آید به او غذا دهی لائق به او آسیب نرسان بالاخره جاندار است مخلوق پروردگار است اینها هم شعور دارند اینها هم در دنیای خودشان حالی دارند محبتی دارند خواسته‌ای دارند نیازی دارند. من یک آشنایی دارم دو ماه قبل خانه‌اش را فروخت رفت یک مقدار زیادی پایین‌تر خانه‌ای دیگر خرید ده سال بود یک گربه در این خانه بود اینها هم به این گربه خیلی محبت می‌کردند ولی وقتی خانه را فروختند دیگر جزو اثاث کشی گربه را نبردند، این خانواده من گفتند ما رفته‌یم در آن خانه جدید مستقر شدیم سه روز بعد لای در حیاط باز بود برای آوردن و بردن جنس دیدیدم یک دفعه گربه پیچید داخل حیاط و گوشة حیاط چمباتمه زد انگار با نگاهش می‌گفت من ده سال نان و نمک شما را خوردم نتوانستم آنجا بمانم آمدم دوباره پیش خودتان.

ما در دینمان دستور رعایت حقوق حیوانات را دارم دستور است یعنی جزء هدایت خداست این گفتار مولای متقیان^{علیهم السلام} است در نهج البلاغه است «إِنَّمَا الْحُكْمُ لِلَّهِ فِي الْعِبَادِ وَ إِنَّمَا هُوَ بِالْأَمْرِ بِمَا يَرِيدُ»^۱ شما فردای قیامت بازپرسی خواهید شد حتی از زمین‌ها و حیواناتی که در اختیاراتان بوده حالا یا گربه‌ی در خانه یا قطر یا شتر یا گاو یا گوسفند یا مرغ و خروس اینها یک حق دارند اینها هم مثل ما گرسنه می‌شوند تشنه می‌شوند درد زایمان دارند زاد و ولد می‌کنند شما قیامت مسئولید یعنی این جزء مسائل هدایتی پروردگار مهربان عالم است.

۱. نهج البلاغه: الخطبه ۱۶۷

خدا رحمت کند اولین استاد دینی و آخوندی که من به او برخورد کردم یعنی اولین بار بود که با یک روحانی ارتباط برقرار می‌کردم شش سالم بود من را گذاشته بودن مدرسه، همان روز اول با مرحوم آقا شیخ علی اکبر برهان رو به رو شدم یک روحانی جامع، عارف، اهل حال، الهی، خدمتگزار و روشن فکر صدرصد دینی که همان زمان یعنی شصت سال پیش ایشان کودکستان، دبستان و دبیرستان دخترانه پسرانه زد شصت سال پیش گفت حداقل رضا شاه که در به در شده فعلاً اوضاع مناسب است ما بیاییم همه جور مدرسه سازیم یک حوزه علمیه هم در شاه عبدالعظیم ساخت الان خیلی خوب بازسازی شده گفت هم بیاییم کت و شلواری متدين تقویت کنیم هم زنان متدين تقویت کنیم هم روحانی درست و حسابی سازیم انسان روشنگری نسبت به زمان خودش بود.

در همان عالم بچگی ما ایشان در مسجدشان اغلب صبح‌ها بعد از نماز منبر می‌رفتند یک ربع بیست دقیقه خیلی هم منبرهای پاکیزه‌ای داشت حالاً من دورنمایش را یادم است چیزی از حرف‌هایش خیلی زیاد یاد نمانده ولی یک قطعه‌هایی است که آدم وقتی می‌شنود دیگر یادش نمی‌رود. یک هیئتی هم بود شب‌های سه‌شنبه در آن منبر می‌رفت که من آنجا هم می‌رفتم چون اطراف خانه‌مان بود. این روایت را من از ایشان شنیدم آن هم آدم مطالعه کرده مجتهد مدرس طلبه پرور که حرف شُل و حرف بی ربط نمی‌زد وقت تلف کن نبود خیلی هم زیباست این روایت، ایشان می‌فرماید که یک عربی وارد مسجد شد یک دستمال دستش بود گره داشت، باز نبود آمد رو به روی رسول خدا ﷺ نشست گره دستمال را باز کرد یک جگر تنها در این دستمال بود به پیغمبر اکرم ﷺ گفت که من زیاد دیدم شتر را نهر کردن گوسفند را کشتند گاو را کشتند جگرش را درآوردن جگر مثل آینه صاف اما جگر این شتر شیار شیار است بریده است یعنی این شتر بیماری دارد نمی‌شود گوشتش را خورد؟ پیغمبر ﷺ یک نگاه به آن جگر و کیفیت و بریدگی هایش کردن فرمودند شتر گرده داشته؟ عرض کرد بله فرمود قبل از مادر، جلوی چشم مادر گردهاش را نهر کردی؟ عرض کرد بله یا رسول الله ﷺ فرمود دیگر این کار را نکنید، این آثار داغ اولاد است دیگر این کار را نکنید

جلسه چهارم / چرا حضرت زهرا^ع از خدا طلب هدایت کردند؟

جلوی حیوانات بچه‌هایشان را سر نبرید، این دستوراتِ ریز را نسبت به رعایت حقوق حیوانات به ما دادند.

آنوقت آن پیروز آن گربه را حبس می‌کند اگر اهل هدایت خدا بود رعایت حقوق حیوان را می‌کرد این اگر آدم مسئلهٔ دانی بود جلوی مادر بچه را نهر نمی‌کرد از آن طرف هم من در نوشته‌های سعدی دیدم، سعدی اهل روایت بوده خیلی هم کتاب روایتی دیده از گلستانش و آن منبرهایی که خودش نوشته پیداست این مطلب در گلستان است که یک لات بی‌تربیت بی‌هدایت و گمراهی در تابستانی گرم در بیابان دید یک سگ از تشنگی دارد له می‌زند و در حال مرگ است آنجا چاه آبی بود ولی عمق این چاه زیاد بود تا این سگ را دید لباس‌هایش را درآورد لباس‌های آن وقت را هم که می‌دانید لباس‌های بلند بود تابستان هم که لباس یک مقدار نزمر و نازک‌تر است سریع رفت در میلهٔ چاه خودش را به آب رساند پیراهن را حالا شالش را کلاهش را هر چه داشت کرد داخل آب کرده، حسابی آب نفوذ کرد به آن سریع آمد بیرون، آمد بالای سر سگ نشست این لباس را هی چلاند آب ریخت داخل دهان سگ، سگ خوب سیراب شد یک دمی تکان داد و رفت، خدا به پیغمبر زمان ﷺ خطاب کرد این لات را برو ببین بگو تمام گناهان گذشته‌ها را بخشیدم چون یک حیوانی را از مرگ نجات دادی خوشم آمد از کارت.

طلب هدایت، ارزشمندترین طلب اولیاء الهی

خب حالا یکی دو آیه را هم عنایت کنید تا از ارزش هدایت مطلع شوید اینها خیلی مطالب مهمی است اینها را خواهانمان برادرانمان دستِ کم نگیرند، اینها دیگر عمق مسائل الهی است مغز مسائل الهی است، این دعا در قرآن است دعا از قول اولیاء الهی است «رَبَّا لَا تُنْعَذْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْهَبَنَا»^۱ «زیغ» یعنی کج شدن منحرف شدن یعنی از یک راه به راه دیگر

۱. آل عمران: ۸

برگشتن و گمراه شدن، چقدر مهم است می فرماید خدایا مواظب ما باش نگهدار ما باش عنایت به ما داشته باش رویت را از ما برنگردان ما را رها نکن نگذار قلب ما گمراه شود بی راه شود، برای اینکه تو مهمترین سرمایه را و پر قیمت ترین گوهر را که هدایت است به ما محبت کردی و عنایت کردی «رَبَّنَا لَا تُرْغِّبْنَا بَعْدِ إِذْهَبْتَ أَوْ هَبْ لَمَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً» خدایا از جانب خودت مهر مهربانی و رحمت به ما ببخش خیلی آیه لطیف است یعنی ما از تو طلبی نداریم حالا شصت سال است نماز خواندیم، روزه گرفتیم ما نمی گوییم در مقابل کار کرد ما، به ما رحم کن ما می گوییم رحمت را به ما مفتی ببخش «وَهَبْ لَمَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ» خدایا ما تو را می شناسیم «إِنَّكَ» زیرا اینجا «إنَّ» به معنی «حتماً و قطعاً» نیست به معنی «زیرا» است زیرا تو بخشنده ترین بخشنده گانی هیچ کس مثل تو دست بخشش ندارد.

بیینید ارزش هدایت را، اولیاء خدا نمی گویند یک خانه پنج هزار متری به ما بده یک کامیون دلار به ما بده یک ماشین ششصد میلیونی به ما بده اینها درک کردند که گوهر هدایت از تمام این عالم بالاتر است التماس می کنند الهی این هدایت را برای ما نگه دار و اجازه نده قلب ما دچار انحراف و گمراهی شود رحمت را مجانی به ما ببخش تو بهترین بخشنده گانی. خب اینها نشان دهنده ارزش هدایت است بیهوده نیست که چشمی مثل چشم صدیقه کبری ﴿لَهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ﴾ خدایا هدایت، راهنمایی و دلالت به من عنایت کن برای اینکه هر سود ماندگاری که انسان می کند از برکت هدایت، آن سود ماندگار نصیبیش می شود.

۱. بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۳۳۹، به نقل از البلد الامین، کفعمی، دعای حضرت زهرا ﴿لَهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ﴾ در روز پنج شنبه: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَ السُّقْيَ وَ الْعَفَافَ وَ الْغَنَىٰ وَ الْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَ مِنْ غَنَّاكَ لِقَرْفِنَا وَ فَاقْتِنَا وَ مِنْ حِلْمِكَ وَ عِلْمِكَ لِجَهْلِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعُنَا عَلَى شُكُرِكَ وَ ذُكْرِكَ وَ طَاعَتِكَ وَ عَنَادِلَكَ بِرَحْمَتِكَ.»

روضه شام غریبان حضرت زهرا ع

یک شام غریبان، امیرالمؤمنین ع و چهار تا بچه بی مادر برای صدیقه کبری ع گرفتند؛ چه شام غریبان سختی. این شام غریبان‌ها در اهل بیت ع جریان پیدا کرد و سختترین شام غریبان اهل بیت ع شب یازدهم محرم بود حالا من دیگر آن شب و صحراء و خیمه‌های سوخته و افتان و خیزان شدن بچه‌ها و کتک خوردن‌ها را اینها را خیلی توضیح ندهم فقط ناله زینب کبری ع را به گوشتان برسانم.

جلسہ پنجم

خداوند دائماً بے دنبال هدایت

انسان بوده

مساله درخواست هدایت، سرچشمه هدایت، آثار هدایت و آثار نکبت بار و شوم خلالت و گمراهی در دعاهای حضرت زهرا^ع و روایاتشان و دو سخنرانی مهمشان یکی در مسجد و یکی در خانه بیان شده. ریشه‌های مسائلی که ایشان درباره هدایت یا گمراهی مطرح کردند در قرآن مجید است کتاب خدا مساله هدایت، و شئون و آثارش را، و گمراهی، و میوه‌های تلخ و سمی‌اش را توضیح داده. جهان و موجوداتش نشان می‌دهند که اگر مهار زندگیشان در دست هدایت خدا نبود همه تولید فساد می‌کردند و نابود می‌شدند. هدایت آنها هدایت اجباری است ولی اگر همین هدایت اجباری نبود تمامشان می‌شدند کارگاه تولید فساد و فساد هم عامل نابودی است، ضامن بقاء نیست.

هدایت انسان هدایت تشریعی است هدایت دینی است تا زمانی که پیغمبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہی} مبعوث به رسالت نشده بودند خداوند امت‌ها را با کتاب‌هایی که نازل کرد هدایت فرمود یعنی مجموعه آیات کتاب‌های قبل از قرآن، هدایت خدا بود نسبت به بندگانش، اگر در قرائت قرآن دقت کنید خداوند از اوصاف کتاب‌های آسمانی مساله هدایت را به صورت مصدر ذکر کرده مثلاً تورات را می‌فرماید «هُدَىٰ وَ رَحْمَةً» این کلمه «هُدَىٰ» مصدر است به معنای این است که سراسر آیات تورات، روزگار نزولش تا وقتی که سلامتش برپا بود و به وسیله پولس آیات تورات جایه‌جا نشده بود تحریف نشده بود و بیرون از پولس هم به این

تحریف اضافه نکردند، هدایت گر عباد خدا بود انجیل هم همینطور، زبور هم همینطور،
صُحف ابراهیم هم همینطور.

در زمان ما هدایت در تبعیت از قرآن است

از زمانی که رسول اسلام ﷺ معموث به رسالت شد هدایت خدا نسبت به بندگانش همین
قرآن است که در دومین آیه سوره بقره می‌فرماید «ذلِكَ الْكِتَابُ لَارْتَبَ فِيهِ هُدًى لِّا مُتَّقِينَ»^۱
سراسر آیات این کتاب هدایت کننده کسانی است که خودشان را می‌خواهند از خطرات
دنیا و آخرت حفظ کنند متین در این آیه یعنی حافظان خویش از خطر دنیا و آخرت، اگر
کسی باید پیش پیغمبر ﷺ که آقا من می‌خواهم در دنیا دچار خطر انحراف، شقاوت و
شومی نشوم و در قیامت هم دچار دوزخ نشوم پیغمبر ﷺ می‌فرماید به قرآن عمل کن
این هدایت خداست. نمی‌شود قرآن را بر کسی که دلش نمی‌خواهد از خطر دنیا و آخرت
در امان باشد تحمیل کرد می‌گوید نمی‌خواهم قرآن را، این می‌شود گمراه و قطعاً به تعبیر
قرآن کریم هم به خزی و عذاب دنیا دچار می‌شود و هم به عذاب بسیار بزرگ آخرت دچار
می‌شود^۲ و این بلاعی است که خودش سر خودش می‌آورد و الا اگر بخواهد بلا سرش
نیاید باید همه زندگیش را با قرآن کریم هماهنگ کند.

نمونه‌ای از هدایت بی‌نظیر خداوند

حالا من یک گوشة از جهان را که در رابطه با یک موجود زنده است از قرآن مجید برایتان
می‌خوانم که با توضیح این آیه بینید اگر هدایت پروردگار عالم نبود آیا آنچه که در حیات
این حیوان تحقق داشت تحقق پیدا می‌کرد، با هدایت خدا تحقق دارد، بی‌هدایت خدا آیا
قابل تحقق است؟ یقیناً شدنی نیست. یک آیه هم درباره یک انسان نه حالا یک جامعه و

یک ملت، می‌خوانم که هدایت الهی را با اینکه تا در خانه‌اش آمد نپذیرفت گفت نمی‌خواهم، آن آیه را هم می‌خوانم تا ببینید نبود هدایت در زندگی چه می‌کند و انسان را تبدیل به چه معدنی، منبعی و کارگاهی می‌کند که ممکن است یک نفر اگر کار دستش بیافتد، یک کشور را دچار فساد و فتنه و نامنی و آشوب و قتل و غارت و هر کار حرامی کند اگر هم کار دستش نیافتد که در محدوده همان وجود خودش تولید فساد می‌کند.

آیه اول در سوره مبارکه نحل است می‌فرماید «وَأَوْحِيَ» این کلمه «أَوْحِيَ» یعنی هدایت کرد و حی یعنی کتب آسمانی در هدایت تشریعی و حی یعنی هدایت در عالم تکوین **﴿وَأَوْحِرِّيْكَ إِلَى الْتَّغْلِيْل﴾**^۱ پروردگار تو به زنبور وحی کرد یعنی زنبور را راهنمایی کرد، دلالت کرد، هدایت کرد و راه را به او نشان داد حالا خلقت زنبور چه خلقتی است که وجودش می‌تواند با پروردگار عالم ارتباط برقرار کند و چه گیرندگی در وجود او هست که وحی الهی را می‌تواند بگیرد! آن را خودش می‌داند این شعور کجای این حیوان است که می‌تواند با خدا ارتباط بگیرد! این دستگاه کجای وجود این حیوان است که می‌تواند وحی را دریافت کند! این تا حالا کشف نشده مطلب ساده‌ای نیست که یک حیوان که از یک بند انگشت کوچکتر است در کره زمین می‌تواند وحی الهی را که در نهایت رفعت است رصد کند و بگیرد و بعد هم به کار بینند تنها گرفتن نیست خود به کار بستنش هم یک دنیایی است واقعاً دنیایی است که چند صد هزار مقاله و جزو و کتاب تا الان درباره زنبور عسل نوشته شده چند صد هزار که حالا معروف‌ش این زنبور عسل مترلینگ است که عمر خودش را خرج فهم زندگی مورچه و موریانه و زنبور عسل کرد برای هر کدام هم یک کتاب جداگانه نوشته به زبان‌های مختلف هم ترجمه شده. من هر سه‌اش را خواندم ولی با اینکه عمرش را خرج درک حیات زنبور کرده چند درصد توانسته به دنیای وجود زنبور راه پیدا کند به خیلی از دنیاهایش راه پیدا نکرده اما احساس می‌شود که مترلینگ مقداری به این مسئله به کارگیری وحی رسیده البته او در کل کتابش یک بار نه اسم خدا را می‌برد

۱. نحل: ۶۸

نه اسم وحی را می‌برد انگار که برای این خارجی‌ها قاچاق‌ترین قاچاق‌ها خدا و وحی پروردگار است.

هدایت اول خداوند به زنبور

«أَوْحَى رَبُّكَ» خیلی جالب است نمی‌گوید «أَوْحَى اللَّهُ» می‌گوید «أَوْحَى رَبُّكَ» مربی زنبور، تربیت کننده زنبور و مالک زنبور به زنبور وحی کرد یعنی راهنماییش کرد، دلالتش کرد، هدایتش کرد که چی؟ **﴿وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَيْهِ الْحَدِيدَ أَنِ اتَّخِذِ الْجِبَالَ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَغْرِشُونَ﴾**^۱ یعنی اولین مساله‌ای را که پروردگار به زنبور وحی کرده مساله انتخاب مسکن است. یعنی اگر خانه انتخاب نکنی سرگردان و حیرانی، کارت را نمی‌توانی درست انجام بدھی اول خانه، خیلی مهم است «أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا» از کوهها خانه برای خودت انتخاب کن چرا از کوهها؟ چون جایش خیلی محکم است بعد هم می‌آید یک جایی با موم خودش لانه می‌سازد که از گزند برف و باران و سیل و بادهای سوزان در امان باشد.

الآن می‌گویند خانه‌ها را به گونه‌ای بسازید که استحکام داشته باشد و در مقابل باد، باران، طوفان، زلزله و سیل مصون باشد ما خبر نداریم زنبور چند سال است در دنیا آمده دانشمندان نوشتند می‌گویند از عمر مورچه در کره زمین بیست میلیون سال است گذشته زنبور هم خیلی قدیمی است قبل از انسان‌ها بوجود آمده معلوم می‌شود مساله مسکن خیلی مورد عنایت پروردگار است حالا مردم نسبت به مسکن برای خودشان و زن و بچه‌شان و استحکام مسکن و نظارت آنها یکی که باید نظارت بکنند برای ساخت درست مسکن همه مسئولند. **﴿أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾** در زمین سست نه، در معرض سیل نه، در روی گسل‌های زلزله نه، من الجبال باید پایه خانه محکم باشد ریشه خانه محکم باشد زمینی که خانه رویش ساخته می‌شود باید در برابر حوادث دوام داشته باشد **﴿وَ مِنَ الشَّجَرِ﴾** یا برو روی درخت‌ها، نه روی علف‌ها، نه روی خوش‌های گندم و جو، نه روی

ساقه‌ها، درخت تنومند، شاخه‌های قوی، شاخه‌های درهم پیچیده که از باد و باران‌های تند و طوفان‌ها در امان باشد چون درخت در مقابل باد است در مقابل برف است در مقابل باران است در مقابل تگرگ است برو از روی درخت‌ها لانه بگیر «وَمَا يَعِشُونَ» یا بگرد بین این جنس دوپا در باغ‌ها و در بستان‌ها کجاها داربست خوب زند داربستی که شاخه‌های انگور را دوام می‌آورد شاخه‌های گل را دوام می‌آورد گیاهانی که رشد دارد آنها را دوام می‌آورد داربست‌هایی که یک تن انگور رویش است خراب نمی‌شود این همه ساقه و برگ رویش است خراب نمی‌شود.

داربست‌هایی که بشر درست می‌کند، یا درخت مو رویش است یا گل رویش است یا گیاهان زیبا رویش است آنجا هم از برف و باد و باران در امان است محل است شما پیدا کنی یک گروه زنبور را که در یک سطح صاف لانه درست کنند یا در کویر لانه درست کنند یا بیایند روی آسفالت لانه درست کنند یا بیایند سر دیوار خانه‌ها لانه درست کنند خطرشناسی را به اینها یاد داده که خانه سازی باید چه جایی و به چه سبکی باشد که خطر متوجه‌اش نشود.

اگر همه همت کنند مشکل مسکن قابل حل است

این مساله خانه، اول مسکنت را تامین کن، ملکی که اگر همه دست به دست هم بدھند مردم و بیت‌المال و دلسوزان و اهل خیر در طول چند سال می‌شود تمام مردم در حد خودشان آنهایی که مسکن ندارند دارای مسکن شوند بعد ممکن است مردم بگویند زاد و ولد زیاد است زاد و ولد درست است که زیاد است ولی ما هم که همه ماندگار نیستیم، نسلی از بین می‌رود و نسل دیگری می‌آید بالاخره می‌شود مشکل مسکن را حل کرد اگر به پول و به فکر مردم و به محبت مردم و به احساسات مردم جهت صحیح داده شود که همه به همدیگر کمک کنند می‌توانند مشکل مسکن‌بی مسکن‌ها را حل کنند حالا این مساله را در یک دایره کوچکتر هم می‌شود انجام داد. مردم با همدیگر قوم و خویش هستند همه قوم و خویشان که فقیر نیستند پنج‌تایشان نمی‌توانند مسکن تهیه کنند، طبق

آیات قرآن مخصوصاً این آیه **﴿وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى﴾**^۱ که امر پروردگار است باید در قوم و خویش‌ها آنها بیکار باشند. هستند بیینند چندتا جوان ازدواج کرده یا در مرز ازدواج خانه ندارند آنها هم قانع هستند به یک آپارتمان هشتاد متری هفتاد متری یا برایشان بخرند یا یک زمین بگیرند بیست تا سی تا آپارتمان بسازند به نامشان کنند برای خدا، راه دارد ولی اگر مردم همت کنند، اگر ثروتمندان، اگر نظارت کنندگان، اگر دست اندر کاران همت کنند درست می‌شود.

هدایت دوم خداوند به زنبور

پس آدرس به زنبور می‌دهد زنبور را دلالت و هدایت می‌کند که از سه جا برای خودت خانه انتخاب کن «من أَلْجِبَال» کوه‌ها، «وَ مِن الشَّجَر» درختان، «وَ مِمَّا يَعْرِشُون» داربست‌ها. بعد چی؟ بعد پروردگار می‌فرماید خانه‌ات که آماده شد **﴿ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الشَّمَراتِ فَاسْلُكِي سُبْلَ رَبِّكَ ذُلْلَيْتَ حُرْجٌ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلّٰهَاسِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَا يَأْتِي لِقَوْهٖ يَتَقَبَّلُون﴾**^۲ فقط سراغ محصولات برو گلهای، میوه‌ها، روییدنی‌های پاکیزه و شیره‌دار و حرکت را در راه خدا قرار بده یعنی از آنی که هدایت کردم منحرف نشو چون اگر وارد جاده انحرافی شوی دیگر زنبور عسل نیستی **﴿ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الشَّمَراتِ فَاسْلُكِي سُبْلَ رَبِّكَ﴾** زنبور این کار را می‌کند ماموریتش با هدایتی که خدا کرده تمام می‌شود حال آخرهای اردیبهشت یا خرداد است این جاده را طی کرده خانه هم ساخته از محصولات گیاهی هم خورده پروردگار می‌فرماید **«يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ»** یک خوارکی یک آشامیدنی از شکم زنبور درمی‌آید، عسل روشن، عسل تیره، عسل زرد، عسل به رنگ متماطل به قرمز بسته به گیاهی دارد که خورده **«يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ**

۱. بقره: ۱۷۷.

۲. نحل: ۶۹.

﴿الْوَاهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ در کارکرد زنبور درمان برای تمام انسان‌ها را قرار دادم «فیهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ».

البته عسلی که با هدایت حضرت حق تولید می‌کند نه عسلی که با هدایت جنس دوپا تولید می‌کند، قلابی نه، شکری نه، عسلی که خدا راهنماییش کرده تولید کند «فیهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ» در پایان آیه هم می‌فرماید «إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَةً لِقَوْمٍ بَتَّفَكَرُونَ» اگر می‌خواهید خدا را بشناسید همین زنبور برایتان بس است با همین یک زنبور، ببینید چقدر وزن و قد و حجم و مغز و شعور دارد؟ چگونه هدایت شده؟ چگونه هدایت را به کار می‌برد؟ و در این شکم کارخانه ساخت عسل کجاست؟ شکم‌های دیگر چی تولید می‌کنند؟ این هم که شکم است «يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا» «بطن» یعنی شکم، بزغاله شکمش چی تولید می‌کند؟ گوسفند، گاو، شتر، خوک و از همه کثیفتر و بدبوتر شکم انسان است اینها چه تولید می‌کنند؟ تولیدات شکم حیوانات را می‌بینید تولید شکم زنبور را هم می‌بینید این نشانه‌ای برایتان نیست برای شناختن پروردگار؟ شکم که باید کثافت تولید کند، نه دارویی که درمان دردهای همه انسان‌هاست این دیگر چه مساله‌ای است؟ خیلی مساله است.

وجود تنوع در خلقت نشان از وجود خالقی حکیم است

حیوانات پاکیزه‌ترین گیاهان را هم می‌خورند جو می‌خورند یونجه می‌خورند علف می‌خورند علف بیابان می‌خورند از آنها خوش خوراک‌تر ماییم خوشمزه‌ترین خورشت‌ها و برنج‌ها و کباب‌ها و فسنجهان‌ها و قیمه بادمجان‌ها و نمی‌دانم مرغ‌ها را ما می‌خوریم اما تولید شکممان کثیفترین تولید در این کره زمین است ولی این حیوان همین نباتات و گیاهان را شیره‌هایشان را می‌خورد تولید شکمش امیرالمؤمنین ﷺ می‌فرماید تولیدی است که در خوراکی‌های عالم بهتر از او وجود ندارد یعنی هنوز غذایی فوق عسل نیامده و به نگاه امیرالمؤمنین ﷺ تا قیامت هم نمی‌آید. این تولید شکم است و الا اگر خدا نبود باید کل شکم‌ها یک جور تولید می‌کردند اما یک جا شکم‌ها کثافت تولید می‌کنند شکم یک حشره داروی دردهای بشر را تولید می‌کند معلوم می‌شود عالم صاحب دارد کارگردان دارد و الا

اگر خدا نبود تمام شکم‌ها کار واحد می‌کردند اما دونوع است کل شکم‌ها به غیر شکم زنبور تولید کنافت، شکم زنبور تولید عسل که «فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ» است معلوم می‌شود عالم کارگردان دارد و الا اگر کارگردان نداشت تمام درخت‌ها یک جور بود تمام قیافه‌های ما یک جور بود تمام قدھایمان یک جور بود تمام رنگ‌هایمان یک جور بود.

قرآن می‌گوید گوناگون بودن موجودات و گوناگون بودن رنگ‌های شما و گوناگون بودن زبان‌های شما و گوناگون بودن سر انگشتان شما و گوناگون بودن مردمک چشم شما، دلیل بر این است که حکیمی در این عالم دارد کار می‌کند عالمی در این عالم دارد کار می‌کند و الا اگر او نبود همه یکنواخت بودند تمام درخت‌ها یکنواخت بودند. او می‌فهمد او می‌داند که تنوع لازم است گوناگونی لازم است او می‌داند او یکنواخت شکم‌ها را خلق نکرده یک شکم تولید عسل می‌کند بقیه شکم‌ها هم تولید چیزی که هیچ کسی طبعش برنمی‌دارد آن را بخورد و مشمئز کننده طبع‌ها است. اما تولید شکم این را هر روز که گران‌تر می‌شود باز بشر می‌خورد و می‌خورد چون جزء داروهای درمانی ازشمند است این هدایت در یک حشره.

نمونه‌ای از گمراهی یک انسان و آثار آن

و اما ضلالت در یک انسان که در سورة قصص است **﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَى الْأَزْرِنَ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعاً يَسْتَضْعِفُ طَالِفَةً مِنْهُمْ يُذَبَّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَخْرِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾**^۱ یعنی خارج از جاده هدایت زندگی کرد به خاطر زندگی خارج از راه هدایت، مردم را دسته دسته کرد، گروهی را به زبونی و ذلت کشید، فرزندان مردم را سر برید به خیال اینکه نکند در این نسلی که بچه‌دار می‌شوند یک بچه‌ای می‌گویند بوجود می‌آید که تخت من را به باد می‌دهد ما حالا هر زنی که بچه می‌زاید سرش را می‌بریم که تخت ما به باد نرود. زنانشان را برای بیگاری و برای چشیدن تلخی داغ جوان‌هایشان زنده می‌گذشت و تبهکار و فتنه انگیز بود، فساد یعنی تبهکاری و فتنه انگیزی.

این یک نفر که در دایره هدایت حرکت نمی کرد گمراه بود، آن هم یک حشره که در دایره هدایت زندگی می کند و تولید عسل می کند واقعاً خاک بر سر گمراهان و زنده باد زنور و زنده باد اهل هدایت و اهل خدا، حالا بعد از سخنرانی شما تا خانه که تشریف می بردید بین فرعون این هیکل صد کیلویی دارای تخت و ارتش و پول و این حرفها و زنور عسل بسنجید ببینید هدایت یعنی چی ضلالت و گمراهی یعنی چی؟

روضه: حضور حضرت زینب ع کنار پیکر چاک چادر

گمراهی بیداد می کند سی هزار نفر را وادار می کند بیایند کربلا و روز هفتم محرم بدون اینکه ذرهای در وجودشان تاثیر بگذارد جلوی آب را می بندند آن هم آب رودخانه منشعب شده از فرات را این همه آب، حالا دهتا مشکش هم به این هفتاد و دو نفر می رسید مثلاً چه ضرری برای شما داشت؟ اگر اینها را آب می دادید، تختنان را به باد می دادند؟ هفتاد و دو نفر که به طور طبیعی در محاصرة سی هزار نفر کشته می شوند این آب دادن هیچ ضرری برای شما نداشت، ولی آب را می بندند. از بچه شش ماهه می کشند تا پیرمرد هشتاد ساله، و بین هشتاد ساله و شش ماهه فرقی قائل نمی شوند. ما همه سوال می کنیم از این سی هزار نفر، برای کشتن یک نفر چقدر اسلحه لازم است مثلاً سی تا شمشیر، پنجاه تا نیزه، چهل تا خنجر، ده تا تیر، مگر یک بدن چقدر در این عالم مقاوم است، کشتن یک نفر با یک خنجر انجام می گیرد با یک نیزه زدن داخل قلب انجام می گیرد با یک تیر زدن انجام می گیرد اما آدم تعجب می کند از این حیوانات گمراه که خواهر وقتی که می آید و این بدن قطعه قطعه را با آن وضع می بیند مجبور می شود بپرسد «أَنْتَ أَخِي؟!» درست آمدم، تو حسین ع منی؟!؟ یعنی تعجب کرده بود مگر برای کشتن تو چقدر اسلحه لازم بود «وَ ابْنَ وَالِّدِي؟!» تو پسر امیرالمؤمنین ع پدر منی؟! «وَ ابْنَ أُمِّي؟!» پسر فاطمه زهرا ع مادر منی؟! نشست روی زمین این بدن قطعه قطعه را روی دامن گذاشت دلش آرام نشد خواهر است آن هم چه خواهری خم شد این لبهاش را روی گلوی بریده گذاشت.

جلسہ ششم

قلب دائمی کانون دونیروی

معنوی است

بعد از بیان یک مقدمه درباره اینکه هدایت الهی عهددار یک مساله مهم است که در زندگی مردم اگر این مساله برابر هدایت خداوند جهت داده شود خیر دنیا و آخرت مردم یقیناً تامین است و اگر انسان هدایت حق را در این مساله نپذیرد به خیر دنیا و آخرت نمی‌رسد. با توضیح این مساله یک آیه از قرآن از سورة توبه و یک بخش از یک خطبهٔ مهم نهج البلاغه را برایتان قرائت می‌کنم.

تا انسان زنده است قلب او همیشه کانون دو نیروی معنوی است، کانون و معدن محبت و نفرت است این دو انرژی معنوی در قلب همه هست نسبت به اشخاص یا اشیائی در مسیر زندگی محبت و نفرت پیدا می‌کند. از ابتدای خلقت انسان محبت و نفرت در قلب هر انسانی بوده و در زندگی او کاربرد هم دارد، محبت، انسان را به سوی اشیاء و اشخاصی که محبوبش است می‌کشاند و نفرت انسان را از اشیاء و اشخاصی که مورد نفرتش است دور می‌کند کار محبت نزدیک کردن است کار نفرت دور کردن است چرا محبت انسان را به چیزی نزدیک می‌کند؟ و چرا نفرت، انسان را از کسی دور می‌کند؟ محبت انسان را نزدیک می‌کند برای اینکه از آن شیء در زندگی بپره بگیرد یا از آن شخص شکل بگیرد، نفرت هم آدم را دور می‌کند برای اینکه انسان دچار آن شیء منفور نشود یا از آن شخص مورد نفرت شکل و فرهنگ و روش نگیرد.

جهت دادن هدایت، به محبت انسان، نسبت به اشیاء

در قرآن کریم تعبیر زیباتر این حقیقت در بخش محبت، تولی و در بخش نفرت تبریز است. یک کار هدایت این است که به محبت دل، نسبت به اشیاء یا اشخاص جهت صحیح می‌دهد که اتفاقاً این اشیاء و اشخاص در آیه سوره مبارکه توبه مطرح است هم اشیاء را می‌گوید که خیلی انسان با آنها سر و کار دارد و هم اشخاص را می‌گوید. اگر محبت انسان به اشیاء برای این است که اشیاء را به دست بیاورد و در زندگی به کار بگیرد که کمکش بشوند برای عبادت خدا و خدمت به بندگان خدا، اگر محبت در این جهت باشد و کاربردش هم نسبت به اشیاء این حقیقت باشد که من به اشیاء محبت پیدا کردم، هدایت هم به من جهت داده که من از این محبت، برای بدست آوردن اشیاء استفاده کنم بروم دنبالش، نگیرم در خانه بخوابم، خسته نشوم، درمانده نشوم، بیکار نشوم کار محبت به اشیاء این است که آدم را راه می‌اندازد پنج صبح از خانه برود بیرون از تهران بلند شود برود بندر عباس برود بندر انزلی برود شیراز برای بدست آوردن اشیاء و وقتی که بدست می‌آورد محبتی که هدایت به آن جهت الهی داده، اشیاء به دست آورده را هزینه عبادت خدا می‌کند و هزینه بندگان خدا، هزینه خودش، زن و بچه‌اش، اقوامش و مردمش می‌کند. محبت با این جهتی که هدایت به آن می‌دهد محبت مثبت است و قیامت هم باعث نمی‌شود که برای آدم پروندهای باز بکنند و نسبت به محبت انسان با انسان چون و چرا بکنند. این محبت صحیح و درست است قابل قبول پروردگار مهربان عالم است یک مایه‌ای است که خود پروردگار مهربان در قلب انسان چراغش را روشن می‌کند ولی هدایت باید باشد که به این محبت جهت بدهد با همین محبت است که مردم ازدواج می‌کنند بچه دار و مغازه‌دار و خانه‌دار و کاسب و کشاورز می‌شوند و پول در می‌آورند اما حُسن محبت جهت دار که زلف هدایت گره خورده این است که انسان با بدست آوردن اشیاء، کمک برای عبادتش می‌گیرد، کمک برای خدمت به مردم می‌گیرد و کمک برای آبادی دنیايش می‌گیرد.

جهت دادن هدایت، به محبت و نفرت انسان، نسبت به اشخاص

در محبت به اشخاص هم همینطور، وقتی هدایت، محبت را جهت می‌دهد انسان می‌شود محب الله، محب الرسول ﷺ، محب الولي، محب الامام علی، محب القرآن و بعد در سایه این محبت که پیوند با انبیا و خدا و ائمه طاهرین علیهم السلام می‌خورد از آنها بهترین فیوضات را کسب می‌کند. نفرت هم همینطور اگر نفرت انسان از اشخاص جهت داده شود انسان از تمام خبائث و آسودگی‌هایی که از اشخاص هجوم به انسان می‌کند می‌ترسد و آن اشخاص را دفع می‌کند می‌گوید نمی‌خواهم. وقتی هدایت به نفرت جهت می‌دهد تا از اشخاصی دور بشود و بیان هم می‌کند که از آن اشخاص دور شو، آدم دور می‌شود تا ضرر نکند یعنی نفرتی که جهت هدایتی دارد سود بخش است، پروردگار عالم به این نفرت جهت می‌دهد که شما از خوبان متنفر نباش شما اگر می‌خواهی نفرت را اعمال کنی به شیطان، به دشمنان من، به منافقان، به فاسقان، به فاجران، به بدکاران و به مجرمان حرفه‌ای نفرت داشته باش. چنین قلبی با محبت و نفرتی که به آن جهت داده شده دارد خیر دنیا و آخرت را برای صاحبین کسب می‌کند. هدایت، محبت و نفرت را بر اساس یک اصل قرار می‌دهد و از افراط و تفریط جلوگیری می‌کند.

محبتی که جهت‌دار نباشد موجب شقاوت انسان است

حالا آیه قرآن را عنایت کنید می‌گوید اگر محبت شما به پنج شخص و به سه شیء یک محبت طبیعی و هدایت دار و جهت دار نباشد این محبت به پنج شخص و به سه شیء تو را زمین‌گیر می‌کند بدینخت می‌کند شقی می‌کند خیر دنیا و آخرت را نابود می‌کند چرا؟ چون وقتی که محبت افراطی باشد دیگر محبت متعادل به اشیاء و به اشخاص پاک، در زندگی کاربردی نخواهد داشت و آن محبت افراطی کاربرد دارد. *﴿فَلِإِنْ كَانَ آبُوهُ كَمُوَّأْبَانُوهُ كَمُوَّأْنَوْلَانُوهُ وَأَزْوَاجُهُ كَمُوَّعَشِيرَتَكُمُوَّأْمَوْلُ أَقْرَفَمُوَهَا وَتَحْمَارَمَتَخَسُونَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرَصَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادِ فِي سَبِيلِهِ قَتَرِصُواحَىٰ بِأَقِ اللهِ يَا أَمِرَهُ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾*^۱ به همه مردم

می‌گوید اگر پدرانتان، فرزندانتان، برادرانتان، همسرانتان و اقوامتان و ثروت بدهست آمده‌تان کار و کسب و تجارتی که از کسادی آن، آن هم با بودن من و با تمهدی که من در روزی دادن به شما دادم در وحشت و ترس هستید، خانه‌های خوبی که برای خودتان ساختید و دلتان به این خانه‌ها خوش است، اگر آن اشخاص و این اشیاء پیش شما محبوب‌تر از خدا و پیغمبر ﷺ و کوشش در راه خدا باشد، این پنج شخص و این سه شیء وقتی با هدایت چهت نداشته باشد، می‌جوشد و افراطی می‌شود آن وقت می‌گویی هر چیزی که پدرم بگوید. من به یک کسی یک وقت گفتم وارد این کار نشو این کار حرام است این تصرف خلاف بیّن فقه قرآن و اهل بیت است پیغام به من داد و گفت پدرم گفته وارد شو من نمی‌توانم حرف پدرم را زمین بزنم. یعنی پدرم بر پروردگار و فقه پروردگار و دوازده امام علیهم السلام و فقه دوازده امام علیهم السلام مقدم است یعنی قرآن می‌گوید این محبت به پدرت به این جوشش، مانع از حرکت تو به سوی خیر دنیا و آخرت است این محبت دارد زمین‌گیرت می‌کند. فرزندانتان، اگر بر خدا و پیغمبر ﷺ و بر کوشش در راه او مقدم باشند، یعنی اگر فرزنداتان خواسته‌ای خلاف امرِ خدا و پیغمبر ﷺ داشته باشد در صورتی که محبتان به زلف هدایت گره نخورده باشد این محبت مانع تو خواهد شد. خدا راهنمایی کرده که محبت را به چه کسانی به چه اشیائی تا چه حدی داشته باشید ممکن است فرزندت، همسرت، برادرانت، اقوامت خلاف امرِ خدا و پیغمبر ﷺ را از تو بخواهد، این محبت مانع بوده و تو را متوقف می‌کند نمی‌گذارد در زندگی به جانب خدا حرکت کنی.

نبود محبتِ جهت‌دار به فرزند منجر به عاقبت شوم زبیر شد

امیرالمؤمنین علیهم السلام در یکی از حکمت‌های نهج البلاغه می‌فرماید که «مَا زَالَ الرُّبِّيْرُ مِنَ أَهْلِ الْبَيْتِ حَتَّىٰ نَشَأَ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ فَأَفْسَدَهُ»^۱ زبیر از ما بود یعنی جزو ما بود اهل نجات بود تا زمانی که پسرش بزرگ نشده بود وقتی پسر بزرگ شد پسر در قلب زبیر بر خدا و پیغمبر ﷺ و من مقدم شد. جنگ با خدا و پیغمبر ﷺ و ولی الله الاعظم علیهم السلام حرام است

جلسه ششم / قلب دائماً کانون دو نیروی معنوی است

ولی پسر، پدر را تشویق کرد با علی ع بجنگ تا با شکست او حکومت بر کشور اسلامی را در اختیار بگیریم آن هم گفت برویم پسرم، آماده کن وسایل جنگ را. از طرفی پسر را بر خدا و پیغمبر ص مقدم کرد و از طرفی هم عایشه دختر خلیفه اول را که یک خانم معمولی بود بر خدا و پیغمبر ص مقدم کرد فرمان این زن و پرسش را اطاعت کرد. با ولی الله الاعظم ع جنگید که جنگ با او جنگ با پیغمبر ص و جنگ با پیغمبر ص جنگ با خداست، در این جنگ پیروز هم نشد هنوز جنگ شروع نشده بود رفت در خیمه‌ی یک بیابان گردی که آن اطراف بود رفع خستگی کند به صاحب خیمه گفت من می‌خواهم کمی بعد بیدار می‌شوم و می‌روم. بعد از این که به خواب عمیقی فرو رفت، بیابان گرد دید عجب لباس‌های پر قیمتی دارد! عجب شمشیر پر قیمتی دارد! از فرصت استفاده کرد آمد با یک خنجر تیز سر زبیر را بُرید یعنی یکی از ناکامان جهان زبیر شد و یکی از ناکامان جهان هم طلحه شد.

علت لعن دشمنان امیر المؤمنین ع توسط شیعیان

آنها بی که از طلحه و زبیر تعریف می‌کنند اصلاً جوابی ندارند به ما بدهند، آنها به ما ایراد می‌گیرند چرا معاویه را لعنت می‌کنیم چرا؟ من گفتم که معاویه مگر با علی ابن ابیطالب ع نجنگید؟ یک فکری می‌کنند و می‌گویند بله جنگید. گفتم اگر جناب عالی پانزده قرن قبل بودی و این دو لشگر با هم رو در رو می‌شدند، اکثر مردم با امیر المؤمنین ع بیعت کرده بودند و طبق نظر شما چون اجماع مردم بر بیعت با علی ع بوده پس او امام و رهبر مسلمین است، حال با این منطق خودتان، اگر شما آن وقت بودید، در لشگر علی ع می‌رفتید یا در لشگر معاویه؟ گفت وظیفه بود بروم در لشگر علی ع، گفتم اگر امیر المؤمنین ع شمشیر می‌داد به تو می‌گفت برو معاویه را بُکش، اطاعت از امر علی ع حرام بود یا واجب؟ گفت واجب، گفتم کسی که قتلش به حکم علی ع واجب است لعنتش هم واجب و لازم است. می‌گویند ما با شما شیعیان وقتی حرف می‌زنیم به یک جا که می‌رسیم به کل در دهان ما

بسته می شود هیچ چیزی نداریم بگوییم. وقتی که انسان پدرش را، فرزندش را، برادرش را، همسرش را، قوم و خویشش را در محبت افراطی به ناچار مقدم بر خدا و پیغمبر ﷺ بکند معناش این است که خدا و پیغمبر ﷺ را رها کرده دامن اینها را گرفته اینها هم هیچ کدام نجات دهنده انسان نیستند.

نمونه‌ای از عاقبت محبتی که جهت الهی ندارد

یک روز سر بازار تهران در پیاده‌روی خیابان بوذرجمهری یک محسن سفیدی جلوی من را گرفت سلام کرد به شدت داشت گریه می کرد طوری که نمی‌توانست حرف بزند من یک مقدار صبر کردم گریه‌اش تخفیف پیدا کرد به او گفتم چرا گریه می کنی؟ گفت من از راهی که رفتم می‌خواهم برگردم ولی راه برگشتی برایم وجود ندارد تعجب کردم از حرفش گفتمن چرا؟ گفت من مادرم از ازدواجم راضی نبود می گفت ما خانواده مذهبی و هیئتی و مسجدی هستیم قرآن را قبول داریم این دختر را نگیر اینها خانواده‌شان دین درستی ندارند دختر هم بی‌حجاب است جزو بی‌حجاب‌های اواخر رضاخان بوده. گفت من عاشق این دختر بودم و به مادرم گفتمن نه باید همین دختر را برایم بگیری.

عشق باید یک عشق جهت داری باشد یعنی وصل به هدایت الهی باشد اگر وصل به هدایت الهی باشد من می‌فهمم این محبتی که پیدا کردم این محبت به خیر من نیست، دندان روی جگر می‌گذارم می‌روم یک همسر دیگری که مناسب است می‌گیرم چراً این محبت هم بالاخره خاموش می‌شود این محبتها که ماندگار نیست. اولش خیلی تند است آخرش یا سرد است یا معمولی است. یک پیرمرد هفتاد ساله که خانمش مثلاً شصت و هفت هشت سالش است دیگر اینکه عاشق دلباختهٔ پیرزن هفتاد ساله نیست که، بین این زن و شوهر دیگر رابطه خیلی معمولی است. گفت من این زن را گرفتم چهار تا دختر پیدا کردم دو تا پسر چهار تا دخترم در اختیار همسرم بودند من خیلی در خانه قدرت نداشتم من نمی‌توانستم به دخترانی که مادرشان بی‌حجاب است بگوییم شما حجاب داشته باشید یکی دو بار گفتمن دیدم من را مسخره کردند حالا چهار تا دختر بی‌حجاب نمره بیست دارم دوتا هم پسر

جلسه ششم / قلب دائماً کانون دو نیروی معنوی است

بی‌دین نمره بیست حالا هم نزدیکِ رفتتم است دست از خدا و نماز و هیئت برنداشتم الان نگرانی من این است که بعد از مردم پرونده پدر بودنم را که خدا باز می‌کند می‌گوید تو در جامعه اسلامی خلاف قرآن من چهار تا دختر بی‌نماز بی‌حجاب و دو تا پسر بی‌دین تربیت کردی، دعایی هست من یاد بگیرم همین امشب این ششتا بمیرند لا اقل من دو روز دیگر که زنده‌ام راحت باشم؟ گفتم نه دعایی نیست. چیزی هم من دیگر نمی‌توانستم بگویم فقط گفتم دعا نیست دعایی که امشب آدم برود در خانه خدا بگوید این چهار تا دختر این دو تا پسر را همین الان از من بگیر خدا گوش نمی‌دهد به این دعا، چون او در قرآن تو را راهنمایی کرده بود که محبت به هیچکس را بر من و پیغمبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہ} مقدم نکن خدا گفته بود از زن بی‌دین نفرت داشته باش ولی تو دقیقاً برخلاف گفته خدا عمل کردی تو محبت و نفرت به دست هدایت نیافتاد، تو هم از جهت محبتی و هم از جهت نفرتی انحراف داری این هم مخصوصش که حالا داری می‌گویی راه برگشت ندارم. آن وقت صحبت این چهار تا دختر نیست آن‌ها هم الان شوهر کردند حتماً هر کدام دو تا دختر دارند بدتر از مادرهایشان اینها هم بزرگ شوند شوهر بکنند نسل سوم بدتر از دوم، چهارم بدتر از سوم، یه مرتبه یک زن و شوهر وارد قیامت می‌شوند می‌بینند یک صد میلیون دختر و زن بی‌حجاب را جلویشان عالم می‌کنند می‌گویند اینها از نسل شما زن و شوهر هستند که به وسیلهٔ شما خلاف قرآن بار آمدند جواب بدھید! چطوری می‌خواهی جواب صد میلیون دختر و زن بی‌حجاب و بدحجاب و فاسد را به پروردگار عالم بدھی.

نتیجه محبت افراطی به پنج شخص و سه شیء

اگر اینطور است که محبت شما نسبت به این پنج شخص و این سه شیء حرارتی‌تر از محبت شما به خدا و به پیغمبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہ} و به کوشیدن در راه خداست «فَتَرَبَصُوا» به انتظار باشید به انتظار چی؟ این یکی از آیات کمرشکن قرآن است به انتظار چی؟ «حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُبِأَمْرِهِ» تا مرگ برسد شما را انتقال به عالم بعد بدهد و ای کسانی که محبت افراطی به این پنج شخص و سه شیء دارید و بر اساس محبت انحرافی خدا و پیغمبر^{صلوات‌الله‌علی‌ہ} را در زندگی حذف

نیاز ذاتی بشر به هدایت

کردید «وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ» شما که همه چیز را خراب کردید شما فاسق شدید و هدایت من دستگیر فاسقین نیست چون این چهار تا دخترت که برنمی‌گردند به دینداری مسخرهات هم می‌کنند. دیگر هدایت من نمی‌آید سراغت چون تو راه برگشت را بستی اگر به دخترهایت بگویی بباید با حجاب شوند می‌خندند به تو می‌گویند برو اُملی گول خورده «وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ» چگونه من تو را که سراسر وجودت را فسق گرفته هدایت کنم؟ چون جاده رسیدن هدایت من به خودت با دست خودت بستی. پس جهت دادن به محبت و نفرت یکی از مسئولیت‌های هدایت الهی است.

جلسه، مقدمہ

انسان دُلَّا نیاز مند به هدای

الی است

انسان این اعجوبه خلقت که استعداداً از جایگاه خاصی در عالم هستی برخوردار است گرچه در زمین زندگی می‌کند مانند همه موجودات عالم چه موجوداتی که در ظاهر عالم هستند چه موجوداتی که در غیب عالم هستند ذاتاً نیازمند به هدایت الهیست. نور هدایت بر تمام عالم هستی چه در باطن عالم چه در ظاهر عالم گسترده است و به همین خاطر موجودات در مسیر معین خودشان تا مقصد حرکت می‌کنند و منافع وجودی خودشان را به خاطر این هدایت آشکار می‌کنند. انسان هم زیر همین چتر است در همین عالم هستی است نمی‌تواند بی نیاز از هدایت باشد و نسبت به این خط نورانی الهی طبل استقلال بزند نمی‌تواند بگوید من خودم بدون هدایت یک حرکت سالمی را تا پایان عمر خواهم داشت.

قabilian مدعی زندگی سالم بدون هدایت خدا

البته قابیل و قabilian از ابتدای شروع زندگی در کره زمین تا الان این حرف‌ها را زده اند، ولی نتوانستند ثابت کنند که بدون هدایت دارای یک زندگی سالمی می‌شوند، بدون هدایت یک منبع با منفعتی می‌شوند بدون هدایت عرصهٔ زندگی آنها از ظلم و خیانت و تجاوز و گناه معصیت خالی می‌ماند. قabilian عالم زندگی سالم و درست و بی‌ظلمی و بی‌تجاوز و بدون خونریزی نداشتند. شما ممکن است به ذهنتان برسد که این تجاوز و ظلم و قتل و غارت و خونریزی در جوامع دینی هم بوده، بله بوده ولی جوابش این است که در

جوامع دینی، بی‌دینان جامعه اهل ظلم و فساد و تجاوز و غارت بودند، در تاریخ سابقه ندارد سلمان‌ها، عمارها، حکیمان، عارفان حقیقی، مومنان واقعی، دامن زندگیشان به آن همه آلودگی آلوده باشد.

قیامت روز جدایی خوبان عالم از بدان

نسبت به جوامع دینی باید این دقت را داشت که در جوامع دینی بی‌دینان هم زندگی می‌کردند و دنیا جای جدایی نیست اگر بنا باشد بالای عمومی بیاید همه را می‌گیرد اگر بنا باشد نعمت بیاید نصیب همه می‌شود این قیامت است که جای جداسازی است که پروردگار می‌فرماید «وَإِنَّتُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْجَرْتُمُونَ»^۱ شما ای گنهکاران حرفه‌ای، صفتان را از صفت پاکان جدا بکنید، اینجا دیگر مثل دنیا نیست که همه در یک خیابان در یک محل زندگی بکنید هر دو با هم قوم و خویش باشید هر دو با هم در یک طیاره و قطار و ماشین سوار شوید اینجا با دنیا فرق می‌کند.

بدکاری بی‌دینان جامعه دینی را به کل جامعه نسبت ندهیم

در دنیا خوبی‌ها و بدی‌ها، خوب‌ها و بد‌ها، زشتی‌ها و زیبایی‌ها، مرگ‌ها و حیات‌ها، بالاها و راحتی‌ها در هم آمیخته است و جدا نیست. در یک جامعهٔ مذهبی شمر و خولی و قاتل و رباخور و زناکار هم زندگی می‌کند این ربطی به کل جامعهٔ مذهبی ندارد که بگوییم آنها یی هم که هدایت را پذیرفتند و گفتند با هدایت زندگی خوبی بپا می‌کنیم نتوانستند این کار را بکنند. باید دقت کرد که جوامع دینی هم همان آلودگی‌های جوامع غیر مذهبی را دارند اما آلودگی‌ها در جوامع دینی مال چه کسانی است؟ باید به این موضوع توجه داشت که به جوامع دینی تهمت نزنند و هجومی به جوامع دینی نشود. در جوامع دینی دینداران واقعی، قتل، غارت، دزدی، رباخوری و کار زشت ندارند اهل منكرات و فحشا نیستند گرچه بدن

عظیمی از جامعه آلوده باشد ولی آنها آلوده، تر دامن و بدکار نیستند جالب این است که اینها در جوامع دینی نسبت به بی‌دینان جامعه دغدغه دارند و نراحت هستند، دلشان می‌سوزد و خیرخواه هستند علاقه دارند که در جوامع دینی بی‌دین‌ها هم دیندار شوند گمراهن هم اهل هدایت شوند آنها بی‌یار یعنی که هیجان روحی منفی مثل حسد، کبر، غرور و بی‌بند و باری دارند از آن هیجانات بیافتند و وجودشان یک دریای آرام و آرام بخشی شود.

دین داران در اوج فساد هم پاک می‌مانند

شما در آیات قرآن صفات اهل دین را ملاحظه کنید. موسی در دربار فرعون و در بین قبطیان از تولدش تا بیست سالگی اش عمر می‌کند ولی به هیچ کدام از آلودگی‌های قبطیان آلوده نمی‌شود یعنی یک مومن در آن جامعه مشرک نبوده ولی اصلاً آلوده نمی‌شود دغدغه نجات هم دارد پروردگار هم او را بعداً می‌بیوთ به رسالت می‌کند می‌گوید برو ملت مصر و فرعون و درباریانش را نجات بده. در جوامع صدرصد بی‌دین در تمام دوره‌های تاریخ دیندارانی بودند که از آلودگی‌های بی‌دینان کسب آلودگی نکردند بلکه می‌خواستند پاکی‌های خود را به دیگران انتقال بدهند چه بررسد به جوامع دینی که حالا خود ما در یک جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که بی‌دین زیاد دارد اما مسجد و جلسات معنوی زیاد داریم، مجالس علم و مجالس اهل بیت علیهم السلام زیاد داریم یعنی ما برای پاک ماندن عوامل کمکی زیادی داریم در جوامع بی‌دین پاکان انگشت شمار، هیچ کمکی نداشتند و تمام جلسات، جلسات گناه بود.

من به پیغمبر ﷺ استناد می‌کنم درست هم نیست این کار، چون پیغمبر اکرم ﷺ پرونده ویژه‌ای دارد اما در جامعه مکه، جامعه سیصد و شصت خدابی، سیصد و شصت رشته شرک، جامعه قتل، جامعه غارت، جامعه‌ی بی‌سود، جامعه‌ی حرام خور و رباخور، جامعه‌ای که در تاریخ بخوانید زنا جزو فرهنگش بود حتی شوهران زنان خود را در معرض زنا قرار می‌دادند. در یک چنین جامعه‌ای یک انسان با وقار با ادب مدافع مظلوم و مدافع حق مثل ابوطالب رشد می‌کند اینگونه انسان‌ها در همهٔ عذرها را به روی مردم بسته اند که روز قیامت کسی

نیاز ذاتی بشر به هدایت

نگوید تهران من را بی‌دین کرد مکه که صد برابر تهران بی‌دین‌هاش بی‌دین تر بودند
چطور ابوطالب بی‌دین نشد بی‌تریت نشد به هیجان گناه دچار نشد چطور نشد؟!
ما الان با خیلی از جوامع جهان فرق می‌کنیم به خصوص جوامع غربی و بخش عمده‌ای
از جوامع شرقی، برای مثال چین با یک میلیارد و دویست میلیون جمعیت بی‌دین که
روابط تجاری با ما دارند کاملاً بی‌دین هستند یا شبه قاره هند با یک میلیارد گاپرست و
بتپرست و مشرک‌های دیگر در آن زندگی می‌کنند، جنوب کشور ما امارات است که هیچ
گناهی در کره زمین نیست که در آنجا صورت نگیرد، بحرین و قطر است حالا
عربستانی‌ها به خاطر احترام مکه و مدینه گناهانشان دوازده شب به بعد است ولی گناهان
آزادشان با پول فراوان در انگلیس و اروپاست.

ولی ما باز با آنها فرق می‌کنیم یک مقدار آلودگی‌های ظاهر در ما کمتر است ما برای متدين
ماندن نیروی کمکی خیلی داریم ماه رمضان شیعه را هیچ مکتبی ندارد، این بالاترین کمک
است محروم و صفر شیعه را هیچ ملتی ندارد این بالاترین کمک است کمیل و ندبه و عرفه
شیعه را هیچ ملتی ندارد این بالاترین کمک است حرم‌های ائمه علیهم السلام را هیچ ملتی ندارد این
صداهای حق را هیچ ملتی ندارد. در ایران برای مومن ماندن یا مومن شدن تمام کمک‌های
لازم موجود است اما در ما بی‌دین هم زیاد است افتضاحات و آلودگی‌ها و بدکاری‌ها در
کشور ما برای بدنه بی‌دین کشور است، شما مسجدی‌ها شما گریه کن‌های برای ابی
عبدالله علیهم السلام ماه رمضانی‌ها، فاطمیونی‌ها، علوی‌ها عاشورایی‌ها کجا دستان به قتل دراز
می‌شود کجا دستان به ربا و مال حرام و تجاوز و غارت و انواع گناهان دراز می‌شود؟ بغل
دستان هم گناه زیاد است اما کمک زیاد دارید.

اصل حرف را بزنم زمانی که بشر گفت نیاز به هدایت الهی ندارم هدایت می‌گوید من آمدم
برای اینکه یک زندگی صدرصد سالم با منفعتی برایت برپا کنم بشر می‌گوید نمی‌خواهم
خودم عقل و علمی که دارم برپا می‌کنم، کو؟ در چین برپا کردی؟ در هند برپا کردی؟ در
انگلیس و کشورهای اروپایی دیگر برپا کردی؟ در امریکا برپا کردی؟ کجا برپا کردی؟ آن
زندگی سالمی که از زمان گذشته بی‌دینان قبل از شما ادعای کردند که بی‌هدایت خدا و با

هدایت عقل و علممان برپا می‌کنیم نمونه‌اش کجاست؟ شما بچه‌ها را می‌برید با نمرهٔ عالی دبیلم می‌گیرند و در دانشگاه‌ها قبولشان می‌کنند بعد همین دانشگاهی‌ها وقتی می‌آیند، دولت امریکا و دولتهای اروپایی را تشکیل می‌دهند و می‌بینید که دارند چه کار می‌کنند.

هدایت الهی حتی شامل بی دینان هم می‌شود

این که من بدون هدایت زندگی سالم برپا می‌کنم یک حرف دروغی بوده که در طول تاریخ زده شده حتی در بعضی از امور برای بی دینان هم هدایت خدا مشکل گشا است اگر هدایت پا در میانی نکند مشکل حل نمی‌شود. در یکی از همین کشورهای اروپایی همین چند وقت قبل خیلی هم زمانش دور نیست همین حدود یکی دو سال پیش، یک خانواده‌ای دو تا بچه داشتند یک پسر چهار پنج ساله یک پسر هشت نه ساله شب بود چراغ‌ها را خاموش کردند بخوابند. بچه کوچک پنج ساله شنید که پدر و مادرش دارند آرام با هم‌دیگر حرف می‌زنند، این بچه حساس شد گوش داد دید مادرش با ناراحتی با رنجیدگی خاطر به شوهرش می‌گوید جگرم برای این پسرم می‌سوزد او نیاز به یک عمل جراحی بسیار گران قیمت دارد تنها یک معجزه می‌تواند بچه ما را نجات دهد یک اشکی هم می‌ریزد و می‌خوابد. پدر و مادر که خوابشان می‌برد این بچه چهار پنج ساله یواش می‌رود از داخل کمد خودش، قلکش را در می‌آورد خالی می‌کند می‌بیند یک دلار و ده سنت در آن پول است این یک دلار و ده سنت را می‌گذارد روی تختش و می‌خوابد. با یک دلار و ده سنت حداکثر می‌شود یک شیر و دو نان تهیه کرد نمی‌شود این عمل جراحی بسیار گران و دقیق را انجام داد. این بچه قبل از اینکه پدر و مادر بیدار شوند هشت صبح می‌رود داروخانه، یکی از کارمندهای داروخانه این بچه‌ی پنج ساله را می‌بیند که قاطی مردم برای خرید دارو داخل صف است این چهره بچه را که نگاه می‌کند دلش می‌سوزد می‌آید بغل دست بچه می‌گوید چی می‌خواهی؟ می‌گوید آنی که می‌خواهم پوش را دارم، خیال نکنی مفتی می‌خواهم پول زیادی هم دارم یک دلار و ده سنت، آقای دکتر «معجزه»

می خواهم، چون مادرش شب قبل به پدرش گفت او برای درمان به معجزه احتیاج دارد این بچه خیال کرده بود «معجزه» یک نوع کپسول یا قرص است مسئول داروخانه می گوید بچه جان ما چیزی به نام معجزه در داروخانه نداریم بچه گفت: داری ولی نمی خواهی به من بدھی، مسئول داروخانه می گوید می خواهی از دکتر اصلی داروخانه بپرس من کارمند هستم دارویی به نام معجزه نداریم. یک مردی در صف بوده خیلی آدم وزین و با یک کت و شلوار گران قیمت می آید جلو به بچه می گوید چقدر پول داری می گوید یک دلار و ده سنت، می خواهی معجزه را برای چه کسی بخری؟ می گوید برای برادرم، مامانم خیلی نگران اوست و برایش گریه می کند او دیشب می گفت یک معجزه این بچه را خوب می کند، می گوید یک دلار و ده سنت را بگذار داخل جیبت من دارم آن دوایی که پدرت و مادرت می خواهند. اگر دلت می خواهد من را ببر خانه تان که پدر و مادرت را ببینم برادرت را ببینم معجزه را به آنها بدھم می گوید بیا برویم. می آید دم خانه بچه می گوید من بروم به پدر و مادرم اطلاع دهم، می گوید مامان دیشب تو گفتی فقط معجزه می تواند برادرم را خوب کند رفتم داروخانه معجزه بخرم گفتند معجزه نداریم اما یک آقایی گفت من معجزه دارم الان آمده دم در پدر و مادر می گویند برو بگو بیاید داخل، می آید داخل. به او می گویند آقا شما معجزه داری؟ می گوید نه من معجزه ندارم ولی من فلان طبیبیم که در این کشور از رده اول جراحهای مملکت هستم بچه را بیاورید من معاينه کنم معاينه می کند می گوید من با ماشین خودم می روم بیمارستان شما هم بچه را بردارید بیاورید بچه را جراحی می کند بچه صدرصد سالم می شود پول هم نمی گیرد حالا چند صد دلار یا چند صد هزار دلار پول آن جراحی دقیق می شد. گاهی پروردگار عالم هدایتی را در یک قلب کوچک بچهای جلوه می دهد بچه در عالم ذهن خودش بلند شود برود معجزه بخرد خداوند یک دکتری را هم همان وقت می آورد داخل داروخانه همه را به همدیگر جور می کند تا بچه خوب شود اگر هدایت الهی نبود این اتفاق چطوری اتفاق می افتد؟ هیچ چیز اصلاً اتفاق نمی افتد.

تشخیص بیماری توسط پزشک هدایت الهی است

وقتی جراح یک گوشه از بدن ما را معاينه می کند برای تشخیص درست نیاز به هدایت خدا دارد، حضرت رضا^{علیه السلام} می فرماید محبت خدا به بیمار این است که طبیب بیماری اش را تشخیص داده و بداند چه دارویی به او تجویز کند خب این هدایت الهی است. مگر می شود بی هدایت خیمه زندگی سالم برپا کرد سلامت زندگی به این است که این خیمه ستون داشته باشد که سر پا شود، ستون سلامت زندگی انسان هدایت است.

سلامت قلب، نفس و عمل نتیجه هدایت خدا

این هدایت باید به قلب و نفس و عمل ما اتصال پیدا کند نفس را در قرآن خواندید **﴿وَنَفْسٍ**
وَمَا سَوَّاهَا﴾^۱ **﴿فَأَلْهَمَهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾^۲ یعنی خودم کار کس دیگر نیست این «**أَلْهَمَهَا**
فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا» هدایت الله است. اخلاق باید در نفس انسان هدایت شود به حسنات و ریشه رذائل با هدایت خشکانده شود یعنی حرارت هدایت ریشه سوء خلق را بسوزاند و بهار هدایت درخت **﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ حُلْقٍ عَظِيمٍ﴾^۳** را در وجود انسان رشد بدهد و یکی هم عمل انسان است انجام دادنی ها و انجام ندادنی ها، این کار بشر نیست که بنشیند کشف کند کدام انجام دادنی ها و کدام ترک ها به صلاحش است انجام و ترک را او باید راهنمایی کند.**

وقتی که وارد راهنمایی او می شویم، دل را راهنمایی باید بکند به محبت دل و به نفرت دل جهت بددهد تا قلب مردم بشود **﴿رُحْمَاءُ يَسِّهُمْ﴾^۴** یعنی همه در کنار همدیگر با مهر و محبت و مهرورزی زندگی می کنند همه در کنار همدیگر با هدایت حالات اخلاقی با **﴿وَالْكَاظِمِينَ الْقَيِّطَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾^۵** با **﴿خُذِ الْعُفْوَ وَأْمِنْ بِالْعِزْفِ وَأَغْرِضْ**

۱. شمس:

۲. شمس:

۳. قلم:

۴. فتح:

۵. آل عمران:

عَنِ الْجَاهِلِينَ^۱ زندگی می کنند در کنار همیگر با هدایت اعمالشان «وَتَعَاوُفُ عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى^۲» زندگی می کنند.

این نیاز انسان به هدایت الله است اگر بنشینند بگوید من این هدایت را نمی خواهم کبر در مقابل خدا کرده است هدایت چه می خواهد به آدم بگوید؟ سلامت دل، سلامت اخلاق و سلامت عمل، هدایت، این سه ناحیه را سلامتی می دهد

ورود به بهشت، نتیجه اصلی هدایت الله

نتیجه اش می شود «وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَذْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ^۳» این نتیجه اصلی هدایت است. یعنی هدایت به آدم کمک می دهد برای سلامت زندگی در دنیا و کمک می دهد برای ورود به بهشت با این او صافی که در این آیه شریفه بیان شد «جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَذْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ» اینها همه از شئون هدایت الهی است.

هدایت خدا در همه زمان ها ضروری است

این هدایت همه جا و در هر زمانی ضروری است چه در زمان های قدیم که هیچگونه پیشرفتی وجود نداشت چه الان که عصر تکنولوژی و پیشرفت است. این پیشرفت ها انسان را بی نیاز از هدایت نمی کنند و الا وقتی کسی هدایت نداشته باشد، سوار طیاره می شود و با بمب گذاری طیاره را با سیصد نفر مسافر می اندازد پایین، اگر کسی هدایت نداشته باشد می رود داخل قطار هنگام خواب، دور از چشم مامورین ساک و کیف و طلاهای مردم را می زند اگر هدایت نباشد می آید ماشین مردم می ڈرد و اوراقش می کند.

۱. اعراف: ۱۹۹

۲. مائدہ: ۲

۳. توبه: ۷۲

اصلاً بدون هدایت آدم آرام نیست آدم، آدم خوبی نیست کاری به این ندارد که بگوییم چون علم پیشرفت کرد و تمدن آمد پس قرآن را دیگر باید کنار گذاشت و ما با همین‌ها زندگی صدرصد سالمی خواهیم داشت. آنهایی که قرآن را که خط هدایت الهی است کنار زندن چرا با این تمدن عظیم سالم بار نیامندند؟ چرا دزدی‌های کلان و غارتگری می‌کنند؟ قدیمی‌های ما یک شعر می‌خوانندند که به تمدن امروزی می‌خورد، تمدن منهای دین افراد متمنش خوبتر دزدی می‌کنند: «چو دزدی با چراغ آید گزیده‌تر برد کالا» اگر دزد راه و رسم بیشتری را در دزدی بلد باشد علم باز کردن در ماشین را حتی با بودن ابزار امنیت، داشته باشد، علم صورت سازی در یک باند و در یک تجارت‌خانه داشته باشد آفتابه دیگر نمی‌دزد دزد متمن آفتابه نمی‌دزد دزد متمن کفش نمی‌دزد دزد متمن یک مملکت را می‌دزد نه یک آفتابه را. هیچ چیز جای هدایت را نمی‌گیرد دروغ می‌گویند مردم دنیا دروغ! یا همانی که قدیمی‌هایمان می‌گفتند «چو دزدی با چراغ آید گزیده‌تر برد کالا».

دین نگذارد که خیانت کنی ترک درستی و امانت کنی
زشتی اخلاق ز بی‌دینی است فتنه آفاق ز بی‌دینی است

این دین است و این هدایت خداست، امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرماید «هُدَى اللَّهِ أَحْسَنُ الْهُدَى»^۱ بهترین و نیکوترين راهنمایی، راهنمایی پروردگار است. شما قانع به مسائل پایین نشوید همیشه بروید دنبال احسن آن «هُدَى اللَّهِ أَحْسَنُ الْهُدَى» این کلام نورانی وجود مبارک امیرالمؤمنین علیه السلام است.

قوی‌ترین توسل، توسل به قمر بنی هاشم علیه السلام است

شب پایان این مجلس است ده شب به احترام صدیقه کبری علیه السلام مسجد را سیاه پوش کردید چراغ روشن کردید احترام به مردم گذاشتید مایه گذاشتید برای هدایت بیشتر مردم، شما مردم هم اول شب که گاهی کسب‌ها بهترین وقتیش اول شب است مغازه را رها

۱. تصنیف غرر الحکم و درر الكلم، ص: ۹۴

نیاز ذاتی بشر به هدایت

کردید و زودتر نرفتید خانه آمدید در این خانه خدا اینها پاداش‌های عظیمی برای شما خواهد داشت. معمولاً تهران اینطور است شهرستان‌ها را نمی‌دانم نبودم که بینم رسمنشان شب آخر چی است شب آخر معمولاً من از وقتی بچه بودم شب آخر در مجالس متولّ می‌شوند به وجود مقدس یکی از قوی‌ترین وسیله‌های پروردگار وجود مبارک قمر بنی هاشم^{علیهم السلام} یکی از قوی‌ترین وسیله‌های پروردگار.

یک عالمی روی منبر می‌خواست روضه بخواند این جمله را گفت: روز عاشورا ابی عبدالله^{علیهم السلام} به قمر بنی هاشم^{علیهم السلام} پناه برد یعنی تکیه داد در کارهای روز عاشورا به قمر بنی هاشم^{علیهم السلام} بعد یک عالم دیگر خیلی ایراد کرد به این حرف که آقا شما درست نگفته دیگر نگو آن ایرادگیر می‌گوید - برای اینکه این مسائل داخل مردم بماند و مردم بدانند یکی از قوی‌ترین زمینه‌های توسل در این عالم قمر بنی هاشم^{علیهم السلام} است - این عالم شب به محضر ابی عبدالله^{علیهم السلام} رسیدم در عالم رویا به من فرمود حرفی که امروز آن آقا روی منبر زد درست بود من روز عاشورا متولّ به برادرم قمر بنی هاشم^{علیهم السلام} شدم.

